

העולם הזה

לימים החיים - זוכה הזמן
השורק: אורי קיסרי

המחיר
75
מיל

30. 3. 1950
י"ב ניסן תשי"ו
650 אל"ם
שנה 13

מיסע הגדנ"ע למצדה

היא וחוא נחים לרגע קט לרגל חר סדום.
(שאר הצלומים מן המסע ראה העמודים 10-11)

השבועון
המצויר
לכל

גבורי ישראל בחיי יום-יום

אתמול קבלו את אות הגבורה -
היכן הם כיום ?

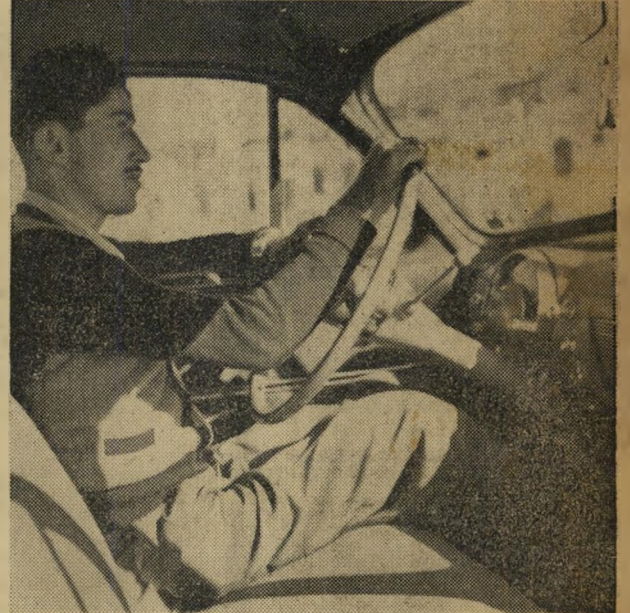
רון פלר, מחטיבת גבעתי, שקיבל את אות הגבורה על הצטיי-
נותו בקרב בקרשיה בנגב, עובר בטכניון קורס למכנולוגיה.

אריה עצמוני (מרקוביץ) עובד בשירות "המונית" חיפה.
פס "אות הגבורה" ענוד על חזהו.

סימנטוב ואשתו לוטי, שהיתה לפנים האחות אשר טפלה בו
בבית החולים.

סימנטוב גנא, קטוע הרגלים, במכוניתו שנתנה
לו על ידי המדינה.

שרה אשת בן ציון, ילידת הארץ
המעבירה את בעלה כשטיפת צלחות.

בן-ציון לייטנר אופח כימו, לידו יגאל גלמן הקמן שאיבד את
אביו בקרבות.

ד"ר ג'ניה פכין

אשה נאה כל כך בחצונותיה שיכלה להיות בנקל כוכב הוליוודי מפורסם, גורה דקה להפליא, שערות בלונדיות יפות, עינים כחולות ונמוסי העולם הגדול, אך משמתחל אתה לשורח עמה נפתחים לפניך אפקים חדשים המועזעים את נפשך עד היסוד. כשמה כן היא — מנתחת מן המפורסם

תי לגמרא, שבע שכבות בעור דק כל כך? והנה הנני שומע את אותם הדברים מפי רופא מודרני. ישנם פצעים קשים שאינם מתרפאים אחר הע"ב השכבה העליונה של העור, לכן יש להעביר כמה שכבות או אפילו את השומן מתחתן.

היא מוציאה צלומים ממגירתה, איזה צלומים! אלי שבשמים, חיל יחני שאיבד את ידיו, את רגליו, את

אף הוא יהודי אמריקני שבא אלינו על דעת עצמו ואם כי הוא עסקן ציוני חשוב מן הראשונים במעלה ואם כי הוא מדבר עברית צחה ואם כי אף הוא בא לעשות למענו ולא למי ענו, אינו זוכה לעזרה הדרושה.

מר אלקוב נמנה על חברי הועד הכלכלי של ההסתדרות הציונית, הוא מנהל ה"פלטין" אקונומיק קורפוריי"שן" ומעניין לתת דחיפה לפעולה הכל-

אלקוב ידע שרטים גדולים אינם משתלמים אם לא משקיעים בהם סכר מים עצומים, אכן התמסר לרטיים קצרים ויצר לא פחות מ-26 בזה אחר זה. נושא הרטיים האלה היה משותף הם תארו "חיי ריילי", חיי משפחה אירית שהפרה לאמריקה. "האקדמיה לטלביזיה, לאמנות ולמדע" העניקה בשנת 1949 את הפרס השני לחברת מר אלקוב, ל"פילמטון סטודיום" בעד הרטיים הקצרים האלה.

מר אלקוב, ציוני חתיק ונאמן אמר בלבו: למה לי לעשות רטיים על חיי משפחה אירית באמריקה בשעה שהנני יכול לעשות סרט על חיי משפחה יהודית בארץ-ישראל?

אכן הוא בא אלינו וגם כאן הגיע לידי המסקנה שעדיין אי אפשר לייצר סרטים גדולים לשימוש הפנימי בלבד, מכיוון שהשוק קטן. לעומת זה יכול הוא לחזור על הדבר שעשה באמריקה. 10-12,000 דולר יספיקו לייצור סרט קצר כזה. אין הוא מתכ" וון לסרט דוקומנטרי אלא לסרט דר" מטי שלם. באמריקה השתמש מר אל-קוב בשחקנים צעירים מוכשרים ולא ב"כוכבים", שהתמסרו לענין ועבדו לפי מיטב יכולתם. מן ההכרח הוא שנתחיל לייצר סרטים עבריים, בשפתנו אנו, שידונו בבציונותנו אנו. אין לזלזל כיום כלל בשוק המקומי המ" סוגל לכסות את ההוצאות של סרט קצר ומשובח.

מר אלקוב אומר לי שהגישה לייצור סרטים לא היתה שונה עד כה והוא מקווה שניסיונו הרב והמעשי ישנה את המצב ביסודו. הוא מארגן עתה קבוצה קטנה שתגש לענין מתוך אהבה ומסירות ותגשימו. הוא עומד להביא את 6 המכשירים וישלח את החומר המצולם לחו"ל עד אשר תהיה כאן מעבדה.

הדברים משכנעים ומושכים את הלב, האיש מהימן ומנוסה, נקדה שנראה סוף סוף את עצמנו לא רק על הבמה אלא גם על הבד.

הצלומים: מ. פורלשטיין

כלית בארץ וזאת בשטח הרטיים דר" קא. מר אלקוב בעל ניסיון רב מאד בשטח זה, הוא נמנה על עוזריו הרא" שונים של סטיל ב. דה מיל שהוא אגב יהודי למחצה, מצד אמו, שהיא בת משפחת הלורד סמואל. מר אלקוב קנה אחרי כן את הסטודיו של הב" מאי הגדול, ייסד חברה והתחיל לייצר סרטים קצרים, שארכם אינו עולה על חצי שעה. הוא השתמש בטכניקה חדשה לעבודה, כדי להקל על אחק" ציב. אנו איננו יודעים כאן על ה"ט" לביזיה ההולכת באמריקה מחיל אל האדם החי. ניסיתי לתקן את הטבע במקומות בהם הוא זקוק לתקון. מהו השיש המת בהשואה לבשר החי? אמרתי אעשה פנים יפים לאלה שנשמותיהם יפות. תסקידי לתקן ול-עזור.

קל להבין שהתודה הזורמת אליה עולה על גדותיה ומציפה אותה. הנה מכתבה של מלכת יון, פרודריקה, אתה התיידדה ד"ר סכין ולמדה להעריכה בגלל מאמציה הכנים לעזור לעמה. הנה מכתב פילדמארשאל פאסאגוס, המפקד העליון של הצבא היווני. דב" רים נשגבים של חיל החטיק, תודה מקרב הלב על עבודה מופלאה. לבסוף — מטבע קטן בחיק נהדר. מטבע מימי פריקלס, מן המאה הרביעית לפני הספירה שניתן לד"ר סכין על ידי ד"ר אדמיס, רופא יחני שגופו נחרך על ידי קרני רנטגן והתערבותה של ד"ר סכין פדה אותו מיסוריו הק" שים.

עתה עובדת ד"ר סכין בבית הח" לים בתל-ליטחינסקי. היא עושה למען חיילינו את אשר עשתה למען חיילי יון, אך נדמה לי שאין אנו עושים למענה אף לא אחוז אחד ממה שעש" תה למענה יון, על אף היותה יהודיה ובת נאמנה של עמנו.

עיניו ונוסף לכל אלה גם את שפתותיו, אכן אינו מסוגל לאכול ולדבר, כאן באה סכינה של ד"ר סכין להתערב. טוב שהיא מדברת, טוב שהיא מספרת במלים עניניות כיצד יצרה שפתותיה לחייל יחני אומלל זה, כיצד החזירה אותו לחיים עד כמה שאפשר. טוב שהיא מדברת מכיוון שכך יכול אני להסתיר את התרגשותי העמוקה. הנה חיל שני שרטיס מוקש קרע את לחיו מקצה הפה ועד האוזן, צלום לפני הנתוח, צלום אחרי הנתוח וסכין הפ" לאים יצרה שפתיים. והנה אף ענק, לא, סירנו דה ברז'יק לא בא בחש" בון, אף אדום מלא דם שגדלו כמח" צית הפנים, הנה אן פאס והנה פרופיל, משהו מדהים, סכינה של המנתחת התערבה והחזירה את המצב לקדמותו. והנה שוב צלום: נער נחמד חנוני, אך חצי פניו נפוחים כחבית. שורה ארו" כה של מקרים וכשאתה מקשיב לדברי הרופאה: עתה יש לו אף, עתה יש לו שפה, עתה יש לו סנטר, מתמלא לבך תודה לגבי המדע המודרני המ" סוגל לחולל פלאים כאלה, להציל אומ" ללים, להוציאם ממצבם האיום ביותר, זה של הבדידות, ולהחזירם לחיים אנושיים.

ד"ר סכין הגיעה לגדולה, העריכו את עבודתה כראוי, בצבא האמריקני עלתה לדרגת מאור, מטר של אותות הצטיינות ירד עליה, היא היתה ראש המחלקה לחירורגיה פלאסטית בבתי חולים גדולים באירופה.

השיחה מיוחדת במינה, אך אין לה מנע מן השאלה השגרתית ביותר:

— כיצד הגעת למקצוע זה?
— בימי ילדותי עסקתי בפסול ומ" כיון שלא הייתי שבעת רצון עם ה"ט" בע המכער את חיצוניותם של אנשים יפים בנפשם, החלטתי לפסל בגופו של

מות בעולם, מנתחת פלאסטית. אשה ומנתחת — צירוף זה המיוחד במינו כבר מעורר לא רק את הסקרנות המקצועית של העיתונאי אלא אפילו את הסקרנות הפרטית, האישית. לא רק כלי פלדה דרושים למנתח אלא גם עצבי פלדה, מנין הם לאשה ענוגה יזפה זו? ועל אחת כמה וכמה מנין הם למנתחת פלאסטית המכריזה מל-חמה על הטבע ומנסה לתקן את שבו" שיו ולהשחית לאומללים בני שני המ" נים צורה אנושית. עקב השיחה הש" טפת נודעים לי הפרטים בזה אחר זה. הקונסוליה הישראלית בניו-יורק פנ" תה אליה ובקשה את עזרתה לטובת חיילי הצה"ל. הקונסוליה מוכנה היתה לשלחה על חשבונה, אך ד"ר סכין שהוזמנה על ידי ממשלת יון לעבודה באתונה, באה אלינו על דעת עצמה, הרי ממילא עליה להעדר ממקום עב" דתה עד אשר מתחיל תהליך הרפוי ונראים תוצאות התערבותה, אכן "קפצה" מיון לישראל. ממילא רצתה לראות את הנעשה כאן. הרי יהודיה היא, ממוצא רוסי, אם כי גדלה באמ" ריקה ושם הגיעה לגדולה. היא מספרת לי במלים פשוטות על עבודתה, על הנתוח הפלאסטי או הנתוח הרקונס" טרוקטיבי. צלקת שאינה מתרפאה בג" לל העדר העור, פצעי שריפה, אכן היא לוקחת עוד מחלק אחר של הגוף ומעבירה אותו למקום הפצע. היא מספרת לי על שכבות העור השונות ואני נזכר בדברי התלמוד על שבע שכבות עור בגופו של האדם, אז לעג-

הגדיון הבא שר, "העולם הזה" יופיע ביום חמישי, כ"ו ניסן תשי" (13.4.50).

טזעל

תרופה בטוחה נגד:

ריבאמיזם	הצטננות
אי ש"א	לומבאגו
גד"פ	כאבי ראש
כאבי פרקים	ואברים

יחוד מ-7000 פרופסורים ורופאים מאשרים את פעולתו הספירה והמפוינות שר טזעל

סוגל פוער גם בסקרים כרטיים וסיון אחד משכונ

סוגר - תרופה עולמית פרי חקירה שר הסדע השויצרי המיוצרת עתה גם בארץ

להשיג בכך בחי סדקחה 20 סבריות. 200 פרוטה.

logal

בצל פרעה

„מצות תה“ לפסח

התיירים האמריקניים סבורים כנראה שאפילו מצות אין לנו והביאו אתם חבילה. וקראו מצות סתם. אלא מין משריח "מצות תה".

הצולם: שטרנברג

את ההמונים הרחבים. חוקר אחר נתגלגל מן המדרגות במסיבות משונות עד למאד ונהרג בו במקום. האיש שהתקין את תות-אנ-אמון כמוזיאון, איבד את ידו הימנית. הספינה, שהייתה עבירה את הגופה החנוטה על פני הים התיכון, טבעה כעבור זמן מה, והחדר, שבו הסמינו את החנוט עלה באש, שאיש לא ידע מקורה. אפילו מוסוליני נבעת מיד הגורל ונתפס לאמונה הספלה: בחצות הלילה הזעיק את שומרי ראשו, שיוציאו ללא דיחוי את הגופה החנוטה, שניתנה לו במתנה. והאגיפטולוג הנודע וייט איבד את עצמו לדעת והשאיר פתק זעיר, שבו נרשמו המלים: „ידעתי יפה, שמארת פרעה שרויה עלי ורודפת אותי כצל...“.

ראובן, בן החייט החייטצ'פלי, לא ידע כמוכן על כל אותה הפרשה. אך גם הוא היה חודר הרגשה, כי למן הרגע הראשון שחנוטי הפרעונים נתגלו לעיניו רודפת אותו רוח פרעה. רעיון מוזר החל מנקר במוחו ולא נתן לו מרגוע. הוא קרא ושינן שוב ושוב את סרשת „ציאת מצרים“, בספר שמות כדי להבהיר לעצמו את תנאי חייהם של בני עמו תחת משטר הדיכוי הפרעוני. כלום באמת היה רעמסט היטלר במה? דורה ראשונה? כלום הנגישה בעם והעבדות בפרך, בחומר ובלבנים, כדי לבנות את פיתום ורעמסט, לא היו אלא ציוני-דרך לנאצים שיכפו על היהודים משטר של עבודת-אונס? והרי דוקא במוזיאון הבריטי ראה את גופתו החנוטה של רעמסט! 400 שנה התענגה העם העברי תחת עול נוגשים עד שקם להם משה הגואל, ומה עונש ניתן לפרעה הרשע? דמו רתח בו למראה השלוחה, שבה הועמדו הפרעונים הקדמונים בהיכלות המוזיאון המפואר, כאי-לו הדימוקרטיות של היום מן ההכרח שתסוגנה לעריצים בשכבר הימים! מחנות הבלהה הבעיתוהו. היתומים האומללים, פליטי החרב מגרמניה, היו תמיד לנגד עיניו. הרדפת החולנית ניכרת מעתה בכל הליכות חייו. כלום אין בכך משום התגרות בחוקי הנצח והאלהות מצד הפרעונים לתבוע לעצמם חיי עולם?

שבועיים ימים התהלך ראובן קודר-נית ונפשו לא ידעה מנוח. חירותו פניו הלך ורב. עיניו החלו נעות ללא הרף ושנתו נדהה עליו. גופו הצטמק והלך משום שלא הגיש פת לחם לפיו. הוא היה אחוז קדחת הנקמה, תקפוהו

(המשך בעמוד 12)

תקליטים
באר, בטהובן, אופרות, אופרות, רוסים, רוסים, רדיו אוניו - רובים רח' דינגוף 116, תל-אביב

רי, המכיל בתוכו מאות גופות חנוטות של מלכי מצרים. העינים הן אותן העינים המוקות, אותו החוטם השמי

לקט ממרות

הרבה לבות בעולם נמשכים אל השקיעה הנפלאה והמדאיבה מתוך ערגתם העזה לזריחה.

הרבה לבות בעולם נשארים נודדים כל חייהם על פני ימים ללא חוף, מתוך ערגתם העזה לחוף החלומות המושלם שכמו האוסף אין להשיגו אף פעם.

והרבה לבות בעולם נשארים גלמודים כל חייהם מתוך צפיתם העזה זה לזה, מתוך תקות כגישתם שלא תתרחש אף פעם.

זו היא הטרגדיה של המקבילות הנצחיות...

*

אם תקשיב באישון ליל לקול תרנגול קורא, ויעברו למול עיניך תמונות העבר שחלק, ותשא בתוגא את עיניך אל אותו הכוכב המזוהר באינסוף בלי לדעת למי ולמה, ותזכור את זו שחלפה לעולם, אל תשכח את זו... שחבוא.

*

מה קשה לפעמים דרך בלי... מכשולים.

*

החבור היפה ביותר זהו... דף לבן.

הסימפונייה המושלמת ביותר זוהי... הזומיה.

והאיש המאושר ביותר זהו זהו... שלא גולל.

ואותן האנגיים ואפילו אותו השער-הדליל על הפדחת. מתחיי פניהם יכול אתה לתהות על תכונותיהם הנפשיות ויש באפשרותך לקבוע אם שליטי קדם אלה, שעיצבו את דמות העולם לפני 3.000 - 4.000 שנה, היו אכזריים, רודים בצע או רבי חסד, שעה שאתה מתמהמה רגע קט לפני עדויות היסטוריות אלה, נדמה לך, שרק תרדמה נפלה עליהם. עוד מעט ויקיצו ויפתחו את פיהם לטפס לך מתולדות תקופרתיהם ולפענח לך את כל הסודות, שחוקי רי ומנגנו טרם התחקו עליהם.

בשנים האחרונות נוסף על ההיסטוריה של אולם הגופות החנוטות גוון חדש. מסביב לגילוי תות-אנ-אמון נוצרה האגדה של „קללת פרעה“. העתות העולמית עשתה מאגדה זו מטעמים רבים. הכל דיברו על נקמת הפרעונים על כי יד אדם הרהיבה עוז להשביט את מנוחתם הנצחית. אנשים רבים, שעסקו בחפירות קברו של תות-אנ-אמון, בטיפול הגופה החנוטה ובכתיבה עליה, מתו מיתות חטופות ומשונות. הלורד קרבורן, שערך את החפירות במצרים, מת מעקיצת יתוש מצרי, ואף אחיו, שביקר בתוך הפירמידה, נפח את נשמתו שלא בעיתו. עתונאי אנגלי, שהירבה לכתוב על המת ולגלות את סודותיו, נהרג בתאונת דרכים, וזה היה גם גורלה של מבקרת במוזיאון, שלעגה „לאמונה הספלה“, אשר הקיפה

מנת חלקם של העשירים בלבד. יותר מזה: בן העניים מוייטצ'פלי, המכלה את עיניו ליד מכונת-התפירה, חש, אולי, במידה רבה יותר של חופש מאשר בעל המניות בעסקי מיליונים. לפחות יום אחד בשנה רואה עצמו החי ייט כאילו יצא משיעבוד מצרים מחודש... דש...

רק לעתים רחוקות היה ראובן נוהג לסייר במערב העיר. מה לו ולעולם ההוא? יודע הוא, כי אלוהים איזוה את משכנו בקרב העניים, יותר מזה: הוא לא חמד בעושר הנוולת מימיו. הרגל-הרעבון הפך אצלו לטבע שני, — וטוב היה בכך, סגולה לעינוי הנפש ולהתעלות הנשמה.

רק שאלה אחת הטרידה את הנער בשנים האחרונות: מה יהא על יהדות אירופה? הוא נפגש עם פליטי היטלר ברחובות וייטצ'פלי, — עשירים ואנשי רוח שירדו מגדולתם, ראה בסביבתם וחדר לגורלם. מדי יום ביומו נת-

אותו בחור ישיבה, ראובן היה שמו, שהיה בן חייט והתגורר בעליית-גג באחד הרחובות של וייטצ'פלי בלונדון, לא היה שונה מכל נער יהודי אחר בסביבתו. סנים חיוורים היו לו ועינים עמוקות ודמיוניות, שברק אישוניהן דהה מרוב עבודה. נראה היה, שטחב חדר-לימודיו נותן בו אותות. עולם התלמוד הוציא אותו מתחום המציאות וכלא אותו בין כתלי בית המדרש האפורים והקודרים. רק נשמתו בערה באש ליהטת במסתרים.

פגשתיו במקרה. סרתי לראות את עורך העתון האדישאי „די צייט“. אמרו לי, שהלה טיפוס מעניין הוא — אנארכיסט לשעבר, שהפך לציוני ועתה הוא מטביע את חותמו על „דעת-הקל“ בניטו היהודי במטרופולין האנגלית. את העורך לא פגשתי, אך לפתע הרגשתי בשתי עינים גדולות הסוקרות אותי מכל צד. ראובן עמד בפניית המצרכת ועלעל בגליונות עתונים צהובים ובלים מיושן, כשנודע לו, שמארץ ישראל באתי, פנה אלי בשאלה: — כלום גם בירושלים מתייגעים החייטים היהודים בהשחלת חוט במחט עד שיבוא המשיח?... הוא זקף את קומתו במקצת, עיניו אורו, כאילו נתעורר מתרדמת-הזויה, אך עד מהרה חזר למצב של אדישות שבאכזבה, כשלא יכולתי להבטיחו, כי בארץ הקודש כבר חישוב את הקץ...

ראובן הזכיר לי משום-מה את הנער בספורו של פרישמן „תחת-דש“, וכשי סגרתי את הדלת מאחורי הרגשתי, כי זו אינה פגישה האחרונה אתו.

*

בליל הסדר הראשון של מסע עושה את הרחובות היהודים של וייטצ'פלי רוח קודש מיוחדת. האווירה כאילו טעונה חרדה מוררה, חרדת צפייה לבוא התג. בכל ימות השנה נתון היהודי בעולם החולין והטרדות, ואילו הלילה מתגלית ומתערטלת נשמתו היתירה. בכל ימות השנה סואנת שכונת וייטצ'פלי כנהר הסמבטיון, ואילו הלילה משי-תררת בה דומיה חגיגית. שוב אינך רואה את הרחובות הצרים והחשוכים. שוב אינך מרגיש ביהודי כפוף-הגנה, השקוע בעוני מנוול. בליל הסדר חש כל חייט וייטצ'פלי, כאילו היה מלך בארמונו. שולחנותיו ערוכים בכל טוב, האורות מבצבצים מבעד לחלונות הבי-תים והזמירות נובעות מלב מתרונן ועלתי.

מערב לונדון ומזרחה שני עולמות נפרדים הם. האחד מייצג את הזוהר והשפע בחיים; ארמונות מפוארים, עיר שני מופלג, חוסר דאגה ונחוחות. והשני הוא משכן העוני, — מקומות מגוריהם של „בני החורגים“ של אל-הים. כאן אכלה הדאגה המתמדת לפרנסה כל חלקה טובה והפכה את האדם למכונה.

רק בליל הסדר כמעט ולא תרגיש בהבדלי העולמות הללו. החירות אינה

חברי ועדת שכיתת הנשק הישראלית-המצרית נפגשו בגבול. משמאל לימין: קדונו ריאד, אדוף משה דיון, שני קצינים מצריים נבחרים.

הצלום: קאופמן

בעית בתי הקולנוע

בימים האחרונים התבשרנו כי הולכים ומוקמים כשבעה בתי קולנוע חדשים ברחבי העיר. בעתונות נאמר כי עם הקמתם של בתי קולנוע אלה תבוא רוחה להמוני התושבים המתקשים בהשגת כרטיס כניסה מפאת הביקוש הרב. לעומתם — טענו בעלי בתי הקולנוע הקיימים, כי הקהל רואה רק את התור רים ליד הקופות ואינו רואה כי האור למות ריקים למחצה, בימות החול. הם צודקים אולם גם העתונות צודקת.

ברי לכולנו כי בימות החול, במקרים של סרטים גרועים, ריקים האולם מות למחצה אולם היחס של בעלי בתי הקולנוע כלפי הקהל ללא נשוא. דבר זה מתבטא ביצירת תורים ללא כל צורך בבית קולנוע אחד הציגו סרט לא פופולרי ביותר והביקוש לכרטיסים לא היה רב. פתחו את הקופה בשעה מאוחרת. כך, שבכל זאת, נוצר תור. כשהתקרבה שעת ההצגה התמהמהו בפתיחת הדלתות. כמאתים איש הצטופפו, נדחקו והחלו ליצור מהומה. דקה אחת בלבד לפני המועד להתחלת ההצגה נפתחו הדלתות והאנשים התפרצו פנימה כשהם דוחקים איש את רעהו. תופעה זו אירעה בהצגה יומית, בשעה שרוב המבקרים הם נשים, זקנים וטף. ברור כי בעלי בתי הקולנוע עשו זאת במתכוון כדי ליצור רושם כי הסרט הוא מצויין, כי הרי הנה אנשים נלחמים עבורו.

בהצגות ערב נתקלים אנו בתופעה אחרת (ושוב במקרה של הצגת סרטים בינוניים). האולם יכול להיות ריק למחצה אולם הקופאי תמיד יאמר לך כי נשארו רק כרטיסים יקרים. לפני ימים מספר עמדתי בתור (כרגיל) ליד אחת הקופות, הדבר קרה מחצית השעה לפני התחלת ההצגה והקופאי הודיע לכל הנוכחים כי נשארו רק כרטיסים יקרים. בקשתיו כרטיסים ב-320 פרוטה והוא הודיע לי שנשארו לו רק ב-400 פרוטה (המחיר היקר ביותר). התברר כי האולם היה ריק למחצה.

פירושו של דבר הוא כי יש ויש לבנות בתי קולנוע נוספים. וכמה שיבנו יותר ותגדל ההתחרות ביניהם כך ייטב לקהל הרחב שהקולנוע הוא לעתים שעשועו היחידי.

הפקוח על המזונות

היה דעתנו מה שתהיה על הענקת זכויות שוטרים למפקחים על המזונות והשוק השחור, ועל הפקוח בכלל. אולם ברור הדבר כי עבודה זו אינה נעימה כלל וכלל.

ביום אחד נעצר האיטובוס הבינעירוני, בו נסעתי, באמצע הדרך. תמהו האנשים לרנע ולאחר זאת החלו לרנע ולרטון. התברר כי הוא נעצר לשם בקורת. עלו שני מפקחים והחלו לבדוק בתיקיהם וכליהם של הנוסעים. הערות מכל צד כחונן כלפי שני אלה והמבטים אף הם היו עוינים ומלאי איבה. כל עוד נשם הם ירדו השניים מהמכונית. האוטובוס המשיך לנסוע ואחד מהנוסעים הפליט:

„מה אתם רוצים מהם? הם סתם מסכנים ותו לא.“

שווי זכויות

האוטובוס היה דחוק וגדוש נוסעים. באחת התחנות עלו שתי נערות והמי שיכו ויכוח שהחל, כפי הנראה, בחוק. נערה אחת, עסקנית בויצו הצעירה השתדלה להשיפע על חברתה להכנס לתנועה, אלא שהשנייה לא התלהבה ביותר. הסבירה הראשונה את פעולתה תיה של חברת ויצו בכנסת, עברה לפעולות ויצו הצעירה בארץ והשתדלה להסביר לחברתה על חוסר שווי זכויות.

תנובה -
המכליר הראשי
להספקת
תוצרת חקלאית
במדינה

ועוד. בשביל שתי הזכויות שלך צריכה אני להתייב מחר לצבא לשרות של שנתים ימים! שנתיים!

פסנתרים
פסנתרים ידועות - בבית גדול
יפטרמן את יין. ת.א. רח. רשי 9

שתי שיירות

השחר עלה „מצוברח“, צלוף, עגי מומי. חצרו של הקיבוץ היתה לים של בוך והבריות היו מאריכים בשנתם.

רק חבורה קטנה, אלה בתוקף תמיד קידם ואלה בגין עסקים פרטיים. נתקבצה ליד מוסך המכוניות, נתישבה למכונית משא וטרקטור גוהם גוררה בדרך העפר לכביש-סוד האספלט הטוב.

כעבור שעות אחדות שבו היוצאים. „אין נותנים לעבור“, סיפרו. „מפנים את נצור-פלוגיה“, ביארו.

„אחרי לזמנה“, רטנה פלונית לבושה שני מעילים ונעולה מגפיי בעלה.

הגזבר, קברניטו של הקבוץ, הצ'היר: „אמרו שיתנו לעבר בערב. בשלש וחצי נצא שנית.“

הואיל ובין כה חייב הייתי למחרת תו העיריה, שמתי אף אני את פעמיי הבוססים בבוץ למכונית המחכה בקרצרו, רוח, דוגמת נוסעיה, ל„שעת האספ.“

בבוא המועד הגיע טרקטוראי ארץ-אברים ובחשיבות מרובה הגיע את סוס הברזל הגדול. לאטנו וחלנו בני תיב היסטורים המתחדש עלינו מדי תורף בחורף. סמוך לעלייתנו על הכביש נעצרנו על ידי שני מסצדיקים: „יהא עליכם להמתין מעט.“ „העסק יסתיים בעוד קט.“

מכוניתנו עמוסה היתה חביות דלק ריקות, כדריחלב, ארגונים — כללו של דבר — מסען שגרתי של מכונית משא שהיכת למשק חקלאי משותף. שבעה היינו במכונית, ישובים על גבי התבניות.

גיפ דהר לעומתנו ודגלון לבן התנופה על מוט קצר. „אנשי אוימ באים“ הגה מאן-דהו. ומיד שיירת מכוניות. מכוניות משא עמוסות חרטיחיל דוקרני, מצברים, צמיגים בלורים, פחים ועוד מיני חפצים מוסעים תוך ערבוביה ססגונית.

הנה מכונית משא ענקית נושאת שרדיוחל חרוך, שם מחצית טנק מעור. כבודה רבת-ענין המפענחת, ולו רק בחטף, את החידה שעל פשרה הרבינו לתהות „מה יש להם שם ב„כיס“? והמרתק והחשוב מכל: חילילי-הכיס“ עצמם.

רוים, מצומקים (איני מרחם עליהם — חלילה!), עטופים קרעישמיכות, מכורבלים בסגניהם. משמע — קר להם עתה לאחר חרשי החום המעיק... והייכם שמסע-טלטולים לא נוח זה — מוחזק בעיניהם למסע תענוגות עילאי!

למראה עיני האמן לא האמנתי: המה, חילילי הבריגדה התשיעית מחיי כים אלינו, ידים ינפפו וקריאה מקורטע „שלום“ מאופקת מסתגנת מהרוויה — יללטו.

ושוב גיפ נושא הלוון האומות המאוחדות שאמריקני צעיר מוליכו בכביש המים לעבר גבול מצרים. השיירה עברה-חלפה ולניע ידו של המסצדיק עלינו על הכביש.

תקליטים
לפספון
אברהמסון
חלילאיביב
 רחוב בן-יהודה 9

המדינה הזאת

הכנסת מאת ש. יוסף

עוד קואליציה אחת
קיימת קואליציה ממ' טבעי הוא. קיימת גם אפוזיציה, שאגסיה — הימני (חירות והכלליים) והשמאלי (מס' ומק'י) רחוקים אחד מהשני כרחוק מזרח ומערב, תרתי משמע. אולם לא סעם מצביעים כל אגסי האופוזיציה ביחד, דבר זה השרה את ראש הממשלה להמציא אמרה על חש' בון האופוזיציה: "הקואליציה האופוז' וזיונית" הוא כנה אותה.

השבוע נוספה קואליציה חדשה לגמרי. שש סיעות בכנסת, שלש מהן קואליציה הממשלתית (פרוגרסיביים, ספרים ויצ'ר) ושלוש מהקואליציה האופוזיציונית (חירות, כלליים, לוח' מים) יצרו קואליציה למטרה אחת — להגשמת החינוך האחיד.

בקולוארים הומצא שם חדש לצי' רוף פרלמנטרי ומני זה: — "הקואליציה החינוכית".

תיקון לנוסח בכתרינראה
מפא"י והדתיים נמסרה הודעת "שר התחבורה כממלא מקומו של שר החינוך שיצא לחופשה" (כדברי היו"ר) על קו חדש של הממשלה בענין החינוך במחנות. הענין עורר התנגדות נמרצת מצד מצדדי החינוך האחיד מימין ומצד מצדדי החינוך הזרמי משמאל. רבים דרשו רשות הדיבור. היו"ר מעיר ומש' קיט:

— רגע, רגע, עוד חזון ל...דיבור... מר י. רוקח שהגיע לחזון הדי' בור' התאונן על כך שעדיין לא קבל את הצעת הממשלה בכתב, ואף על פי כן יש לו הצעת תיקון.

היו"ר: כיצד תוכל להציע הצעת תיקון לנוסח שעדיין לא ראית אותו בכתב?

הכנין או לא להכנין
מ. א. פרמינגר מי ש' קומוניסטי עברי' וכעת איש מס'ם הכ' ל...חבר רוחים מוסקעים. דבר סמאלין?

זה עורך קודם כל את התנגדותו של שר האספקה והקיצוב התקנות הקימות מספיקות ואין צורך בחוק חדש — הוא טען. ברם אנשי הימין מן הקואליציה ומן האופוזיציה רואים אפילו ב"תקנות הקיימות" דבר מיותר.

מ. א. מזור מה"דתיים" רמו בבדי' חה יפה על מקורה השראה של הצעת החוק:

— אם חס ושלום חס חלילה נגורה גזירה שהחבר סטאלין מוכרח לבוא אלינו, אין אנו צריכים להכנין בשבילו את כל החוקים... גם הוא יצטרך לע' שות איוה דבר ולא למצוא הכל מן המוכן...

ככל זאת "הלאמה"
סיעות השמאל בכנסת רואות בכל "השתמ' טות" מהלאמה... סיעות הימין רואים בכל "סכנת" הלאמה... מי סילל כי הצעת "הלאמה" אחת תתקבל סה אחד בכנסת?

בתחילת השבוע הובאו לכנסת 4 חוקים לקביעת זכויותיהן של משפחות החללים ולגמילת חסד של אמת עם הח' ללים עצמם. חבר הכנסת יוסף ברץ איש דגניה, עסקן "למען החללים" משתי מלחמות, קבל על כך שאין שומי רים בהרבה מקומות, ואף בנקודות ישוב כפריים, על בתי הקברות של חללי מלחמת השחרור. הוא דרש להעביר את חללי הבריגדה היהודית מאיטליה, אפי' ריקה ומקומות אחרים לארץ. אחרים דרשו טיקוחיתר והשגחה צבאית על בתי הקברות הצבאיים בארץ.

י. בריהודה, שהציע כמה תיקונים לחוקים אלה, העיר דרך אגב: — הדבר היחיד שאותו מציעים להלאים וכולם מסכימים לכך — זוהי הלאמת המתים...

הידר, פגרא!
טמפו! זוהי הקצרת עבודת הכנסת בשבועי עות האחרונים שלטי הפגרא הקטנה — פגרת חג הפסח. לאמיתו של דבר, רק בשבועות האחרונים, עם כניסת הכנסת למקום מק' לטה המסודר בירושלים, אמ"כ הזמני מורגשת תנופה בעבודת הכנסת. אולם על העבודה המאומצת בישיבות המ' ליאה, בישיבות הועדות, ובישיבות הסיעות, יש להוסיף את העליות הש' בועיות לירושלים והירידות לשפלה של הרוב הגדול של חברי הכנסת והשרים. נצטברה עייפות רבה. רבים מקוים להחליף כוח בימי פגרת הפסח ולהתי' כונן לקרב הגדול על התקציב השנתי שיתחיל מיד לאחר גמר הפגרא.

אגב: יותר מכולם מחכים כתבי' הכנסת לפגרא זו. היוזעים קוראי הע' תונים כי יום עבודתו של סופר הכנסת הוא 14 שעות ליממה ושל סופר בע' תון ערב — 18 שעות? בבוקר — ועדות. אחה"צ עד חצות ישיבות ואחר' — כתיבת החומר לעתון ושליחתו עם מכונות "פלשתין טוסט" לתל-אביב. אל תתפלאו על העיוניים העצומות של סופרי הכנסת.

מכונן הדינאמו יוסף שפרינצק
ביום ד' בערב היו רוב חברי הכנסת פנויים מני אומים ומפטישו של היו"ר י. שפרינצק. סי' בת הדבר, כי ביום ד' נתקיימה הישיבה בשעות הבוקר. אחר הצהריים נתפורו חברי הכנסת. לא כן היו"ר. בערב השתתף במסיבת סרידה מאת משלחת הפועלים שנסעה לארצות-

הצבעה שמיית של האנטרי שמיים
כשהציעו אנשי "הקוא' ליציה החינוכית" הצב' עה שמיית להצעתם — חינוך אחיד במחנות" — התנגדו לכך אנשי מפא"י וה"דתיים. בקולוארים הבחינו, בענין זה שתי "גישות": גישה "שמית"

היא

בכל מצב ובכל זמן
אמפיר
* אחים בזרנו בע"מ *

בנק א' לדיסקונט בע"מ
הון נפרע ורזרבות:
1,075,000 ל"י

סניף יפו:
בשדרות המלך ג'ורג' מס' 1
פנת דרך יפו-תל-אביב

בת המדבר מאכילה בירק הצלומים: אריה קירשנר

בת העיר משקה בחלב

בשנת 1948. בארגנטינה ואורוגווי — ראל מבחינה זו. נדמה לנו שאנו כ־8 ק"ג. בהודו, סין ובורמה — 1 תופסים מקום של כבוד בצרכנות זו של עתוננים. הלוואי ונוכל להגיד כדבר מעניין היה לדעת היכן עומדת יש — הוזה גם בנוגע לצריכת מזון ממש...

אם ההסתדרות מגלה הבנה כלפי דרישת סקידה, היא צריכה להבין גם את הפועל הרוש תוספת שר. וכך יתחיל הגלגל לסוב אחורנית...

הברית. וכאן גילה, בנאומו יו"ר הכנסת, כי אף הוא מכונן:

— גם אני מכונן הנני. מכונן ליד דינאמו של נאומים. וככל מכונן, אף אני מתלכלך ליד הדינאמו... לא ידעתי כי יהיו כאן נאומים. ומפחדני, שאם יהיו נאומים, תהיה בודאי גם הצבעה שמית...

אולם הצבעה שמית לא נתקימה במסיבה זו. כאן דברו על בעיות מיוחדות במינן: יצור, פריון עבודה, ליד מוד שיטות אירגון וכדומה. גם בנוגע לבעיות אלה, לא יכול היה מר יוסף שפרינצק לקפוץ מעורו כיו"ר הכנסת:

— אם אמשיך בבעיות, אצטרך לקחת את הפטיש ביד ולהפטיק את עצמי...

שלא כנהוג בכנסת, הפטיר קהל הפועלים את נאומו של החבר יוסף שפרינצק במחאות כפים נלכבות.

האזרח אה הוא אומר?

מאת מ. רבסקי

האמנם מס מותרות? — מלחמה באינפלציה — זו היתה סיסמת הממ"ש שלה מאז הנהיגה את משטר הצנע. מחירים הוזלו, משכורות הורדו, האינדקס נלחץ בכל הכוח עד שירד במקצת. האזרח קיבל את הפעולות הללו באהבה, כי המטרה — הבראת מצבה של הלירה הישראלית — נראתה חשובה בעיניו.

הנה בא "מס המותרות" החדש, שהוא למעשה מסקניות כללי, ומאיים לבטל את כל אשר נעשה במשך שנתיים. המ"חירים עולים ובהכרח יעלה גם השכר — ושוב יתחיל מחוליה השדים של האינפלציה.

החלטתה של ההסתדרות העובדים לתת הענקות לעובדיה אף היא תגורר אחריה תגובות לארציות. שאר הפועלים יגידו: מדוע מקסימים את שכרו של הפועל ומגדילים את שכרו של הפקיד?

העולם הזה, מס' 650

קבנייה בשלג ילבינו...

זו הסיקמא שרשם חובב השלג על הצלום שהוא שלח לחברת. שפן והפראזה איש שלג החובק בן רועותיו בקבוק וקוקסא. אָמִיָּה

"ליטראטור" בחוגי משרד החוץ לא נאיה הופתעו מן ההתקפה **"נאזיטח"** הגסה על משה שרת, שהופיעה ב"ליטראטור נאיה גאויטה" — השבועון הספרותי(?) במוסקבה. אחד המקורבים לשר החוץ אמר:

— היינו מופתעים יותר אילו הו"פיע בעתון זה מאמר על יובלו של המשורר שלונסקי, על תרגומו מן הספרות הרוסית, או אילו כתבו משהו בשבחיו של התיאטרון העברי, שעריסתו עמדה במוסקבה. אבל אם כותבים שם על שרהחוף שלנו ומעמידים אותו בשורה אחת עם מר אצ'יסון, שרהחוף של ארצות-הברית, הרי זו חברה לא רעה כלל וכלל...

על כל פנים, המאמר בעתון המוס"קבאי אישר פעם נוספת, כי סגנון גס הוא עתה באופנה בפובליציסטיקה ה"ספרותית" ומכבדים בו לא רק אורי"ביום אלא גם ידידים. יש להתפלא רק שבעל המאמר לא הוסיף גם כמה קל"לות רוסיות "עסיסיות" למאמרו הע"מוק...

צרכנות ב"מזון רחני" לפי סטאטיסטיקה שפורסמה מטעם אירגון האומות המאוחדות מר"פצים כל יום 60 מ"ליון עתוננים בארצות הברית, 31 מ"ליון בברית-המועצות, 30 מיליון בבריטניה. יש גם מדידה לפי משקל גיר"העתוננים שצורכת כל נפש. בארה"ב — 31 קילוגרם בשנה, באנגליה 26 ק"ג בשנת 1939 ורק 7,9 ק"ג ב-1949, בפי"ליסנינים ומאלאיה — 9 ק"ג, יאפאן — 6 ק"ג בשנת 1939 ורק 1,5 ק"ג

איש גסס כל הלילה*

אורי אבנרי, מחבר "בשדות פלשת 1948", השלים זה עתה את ספרו השני — "הצד השני של המטבע", שיהווה מעין המ' שך לספרו הראשון. אנו שמ' חים לפרסם להלן קטע מתוך ספר חדש זה, שיופיע בקרוב.

השעה היא 10 בערב.

ההכנות האחרונות ללילה מסתיימות. באולם הגדול, הסמוך, בו שוכבים המקרים המסוכנים פחות, כבה האור. (י' מתוך הספר "הצד השני של המטבע", העומד להופיע בקרוב.)

קול נערה אומר: "ליל מנוחה", והמקהלה הגדולה של הפצועים עונה לה. אף כי לא ראיתי עדין את פניו של איש מן השוכבים באולם. מכיר אני את כל הקולות, החל מקולו העמוק של שושו, קטוע הרגל, וכלה בלחשו הצ'רוד של עוזי, בן ה-17, ששיחק בריי מונייד גרמני ואיבד עינו.

"...או מה שרציתי לספר לכם", נש' מע הקול הצעקני של שושו בדממה הפתאומית, החובשת היא היתה נורא זהירה ושאלה את הרופא אם אפשר להידבק בסיפם בבית-השימוש. או הרר' פא אמר לה: "בהחלט אפשרי, אבל זה מאד לא נוח...".

קול דק ובלתימוכר לי צוחק צחוק פרוץ. איש חדש, כנראה. שאר הקולות מסתפקים באנחה מיואשת. הכל שמעו את הבדיחה הזאת לפחות תריסר פעם. "אולי תשים כבר תקליט חדש?", תובע הקול החותך של בעל האולקוס. "האולקוס" הוא סרן, וטרם התרגל לשכב בין טוראים המלגלגים על מחי לחו הבלתי-קרבית.

"תיכף תשמע!", מתעודד שושו. "ובכן שימעו — פעם נכנס אפסנאי גדודי אחד לבית זנוגות...".

"אוי, סתום כבר את החור שלך?" נאנח עוזי.

"רוצים לישון, ודי?", חוזרת אחריי המקהלה.

"אינבלידים עלובים!" מלגלג שושו, שאינו נכנע בנקל. "אפשר לחשוב ש'ע' שיתם משהו היום מחוץ לחרבן!".

"שקט, שקט ילדים!" קול האחות. "בבקוב!" נזכר פתאום הסרן.

"גם כן חמור!", מתגסק בו שושו. "עד עכשיו היית עסוק, מה?".

"הוא המציא שיטה חדשה של הצ'דעה לקצינים היושבים על סיר!", לוחש עוזי.

"לכו לעזאזל!", פוקד הסרן ועושה את צרכיו.

פה ושם חורקת המיטה והמוטל עליה נאנק תוך כדי חיפוש השכיבה הנוחה ביותר לפצעייהם.

דממה כבדה יורדת על האגף.

*

השעה היא 10 בערב.

האחות רחל נכנסת לקיטון של המקרים המסוכנים. היא רגילה להשי' איר חדר זה לסוף הסיבוב, למען תוכל להקדיש זמן רב יותר לשינוי "המק'רים הקשים".

לא שמעתי את צעדיה החרישיים, כצעדי חתול. בכל זאת מרגיש אני בהיכנסה. אי אפשר לשהות בחדר אחד עם רחל מבלי לחוש בנוכחותה. טבעה של רחל למשוך אליה את מבטו של אדם. אין היא יפה במיוחד, גם אינה צעירה ביותר. אולם יש בה משהו בלתי-מוגדר, מין הבעה של אשה הרי גילה לכך שישמעו לה.

בעיניים עצומות למחצה עוקב אני אחרי הנועותיה הנמרצות, ליד הפצוע השני. היא תוקעת את המדחום בין שיניו ונוטלת את ידו כדי לבדוק את הדופק. הוא מוטל בלי תנועה. נשי' מתו חורקת כדלת אשר שכחו לשמנה זמן רב מדי. רק לפני חצי שעה הוכי' נס לחדר זה, אחרי ששכב יומיים בח' דר הקטן ממול. שמעתי כי נורה בח' זהו.

רחל מרפה מידו ורושמת משהו על הלוח התלוי ממיטתו. על פניה האדמי' דמות חוסרי-הבעה מזור. היא מתאמצת למחוק מעליהם כל רגש. כך נראים רק חילים, רופאים ואחיות. זוהי הב' עתו של אדם היוזע כי חברו אבוד, והאומר לעצמו: "אינני רוצה שזה ישפיע עלי". מעין סכסכים של הת' כוננות שאיננו מצליח לעולם.

רחל עוברת אל ראשו ושמה את ידה הקטנה על מצחו הסמוק. "עוד מצט' היא לוחשת. שקרנית, חושב אני, הרי הרופא פקד עליך לא להשי' קותו גם טיפה אחת.

עתה מגיע תורי. אני מחייך. גם רחל מחייכת. יש סוד כמוס בינינו, כסודותיהם של הילדים בנ'. נתקעה בראשי האמונה הספסית כי רק רחל מסוגלת לעזור לי להירדם, ושבלעדיה לא אצליח לעצום עין. אמונה ילד'רית, מאותן האמונות הטרדניות המש' תלויות להן בליבו של פצוע, מבלי שיבינו מה מקורן. פעמיים בשבוע האחי' רון, כשאחות אחרת עבדה במשמרת לילה, קראתי לרחל עד שהזועקה ממ' טתה וזופה בי קשות. בכל זאת היתה מרוצה. רוב הפצועים מתיחסים אל האחיות כאילו נמנו עם המכונות וה' מיתקנים, ויש משום ספוק בטרדנותו של פצוע המבחיץ בין אחות אחת לחברתה.

"אני אוהב אותך!", אני ממלמל, שעה שהמדחום תקוע בין שיגי וידה העדינה והקרה מונה את פעימות דופ' קי. לולא היתה ידי השניה קפואה היי' תי מלטף אותה.

"חנפן!", צוחקת רחל. היא יודעת אין אני יכול לאהוב אותה כגבר. הפ' צוע קשה אינו גבר. הוא משול לילד קטן, אשר חושו המיני טרם נתגבש. גוף הנאבק על חייו איננו יכול להפ' ריש את המרץ הדרוש כדי לאהוב אשה. בכל ניכר על רחל שהיא שמחה. אני ילד קטן, ואני אוהב אותה כמו את

אבא ואמא. עתה היא אמי. אולי היא חושבת ברגע זה: פעם יהיו לי יל' דים שיאהבו אותי כך כל החיים.

"כמה יש לי?", אני שואל. "שקט, הרי אתה יודע שאסור לי להראות לך!". בכל ערב חוזרת רחל על אותן המלים לפני שהיא מראה לי את הלוח. זה שייך לטקט, ולוא היתה מראה לי את הלוח מבלי לסרב תח' לה, הייתי מתאכזב כצעיר שובר-לב' בות שאהבתו החדשה נכנעה לו ללא התנגדות.

שני רכסי הרים משתרעים על הלוח. הרכס הכחול מציין את פעימות הדופק, ואינו מענין. הרכס האדום הוא במחברת הציור של ילד בכיתה אל"ף: עקומת החום. היא דומה לרכס הרים גבוהים ומחודדים אשר ואריות עמוקות וצרות, כאפיקי הנגב, מפ' רידות ביניהם. השמים מטומנים במספר 42.0, והם ישרים ושטוחים. ההר האח' רון מגיע למספר 40.2. הוא דומה לעליה לגן-עדן, כי אין ממנו ירידה. מחר בבוקר יתוסף ואדי חדש. עליה וירידה, עליה וירידה.

"אתה רוצה סם שינה?" זוהי שא' לה לתפארת המליצה בלבד. אני בולע את הסם בהיטח הדעת, שעה שרחל מסירה את השמיכה ומחפשת בירכי השמאלית מקום להזריק בו את שתי הזריקות. הירך מכוסה חורים קטנים, זה בצד זה, ולא נותר בה כמעט מקום לזריקות נוספות. מאו הוכנסתי לבית החולים קיבלתי אחת לשלוש שעות, שמונה פעמים ביממה, שתי זריקות: אחת פניצילין ואחת סולפא. ששה עשר חורים ביממה.

"הייייי", אני נאנח, אף כי בידיה הזרירות של רחל כמעט אין הזריקה מורגשת.

"אתה פוחד מזריקה?"

"בחי', כן!" אני מודה, "כמו מפ' ני רופא השיניים!".

"גיבור החיות! מצ'ובת על מאה קרבות ופחדו אפילו מרופא השיניים?".

"מה את חושבת?" אני מתרעם. "לוא באו המצרים לעקור לנו את שיי' גינו לא היה נשאר מומן אף איש אחד בחזית!".

רחל צוחקת, בהגביהה בידה האחת את ראשי ובשניה מחליקה את הכרית. היא מסדרת את השמיכות, מלטפת את שערותי ומביטה בי כאמן שסיים את יצירתו.

"ועכשיו תהיה ילד טוב ותישן!".

"כן!" אני מבטיח.

היא מכסה את מנורת-התקרה ומד' ליקה מנורת-שולחן עמומה. בחדרי המקרים המסוכנים אין מכסים את האור לעולם, כי על האחיות התורנית לבקר בהם במשך כל הלילה ולשים עין על הפצועים.

"לילה טוב!" אומרת רחל.

"לילה טוב!" אני עונה.

"לש-תות!" ממלמל הפצוע השני, כמתוך חלום.

(המשך בעמוד 12)

קשת המצבעה ללקוח המבחיץ קשת מנקה וצובעת

ת ז צ ר ת
"מ כ ס פ"

תייפה את שלחנך
נליל הסדר

הפטריארך גורי, ראש הכנסייה הקתולית ערך בקור של שששה ימים בישראל. בתמונה: התחלוקה ביפו. הצלום: ו. זינגר

עיר והתוסס נשפך על בגדי ועל גופי וקרא אלי בזעקת-שבר אלמת: "ילדי הרך, אל תשלה את עצמך באמונות הבל... אין צדק בארץ... כח הוא צדק..."

חשתי אל הפצוע כדי להגיש לו עזרה, אך היה מאוחר. אחזתי בנרועותי את הגוף החם, שעוד לפני רגע היה חי וחושב ופועל, שעוד לפני דקה היה עולם בפני עצמו של מאויים ותשוקות וחוויות, ונזכרתי בלי משים בפסוק שלמדתי לפני שנים על ספסל הגמנסיה:

"ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה, וטוב משניהם את אשר עדין לא היה, אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש..."

עם שחר יצאנו מתחום האש, אחרי שעות ארוכות של מאמצים נואשים ומלחמה עקשנית למען החיים. מאית מטרים זחלנו על גחון, כשאנו נועצים את צפרנינו באדמה מתוך החלטה נחושה, וגוררים את הפצועים אחרינו. ארבע שעות של זחילה וריצה וקפיצה החזירוני סוף סוף אל החיים ואל האור ואל החרות ואל...

לא רק עלי דפנה קצרה החרב המתהפכת בתנופתה... יש גם צד שני למטבע...

רפתה, ואש האויב מתגברת... הנה נהר דפו המסתערים... שני הרגלים נשארו תלויים על הגדר, השאר נסוגו והגיעו במאמץ אחרון אלינו, כשהם ברובם סצועים...

נפלה ההכרעה... נתנה פקודת הנוסיה... האש שככה לרגע. שכבתי ללא נע וחכיתי להוראות. עצבים עייפים ומתיר חים עד קצה-גבול-היכלת זעקו למנוחה ולהתפרקות.

הסתכלתי אל הירח שחייך אלינו מעל. הן זה אותו הירח המחייך גם אל זוג הנאהבים בהתעלסם בסתר עצי החורשה, וזהמברך באורו הן את האהבה הקדושה והטהורה... לרגע קצר רחפי תי בעולם הדמיון וההויה; דומה כי כל זה אינו אלא חלום בלהות איום... דומה כי בעוד דקות מספר אתעורר במטתי ואמצא את עצמי בעולם שכולו טוב ושכל אנשיו טובים הם, עולם שבו כל המרץ והאנרגיה מופנים לאפיקים של בנין ויצירה ותועלת... דומה כי בעוד דקות מספר אתעורר בחיקה של רעייה אהבת, אשר תמחה מעל מצחי את זעתי-הפחד, ותאמר בקול רך ומל-טף:

"הרגע-נא... החלמת חלום רע...?"

אולם מיד טפחה המציאות על פני והעירה אותי מתרדמתי; זרם דם חם נתז על פני מגרונו הפצוע של החבר שהפעיל לידי את המקלע... הדם הצ-

מהומן בו השתפכה הפקודה התקיסה והרועמת על פני השממה הקודרת. עוד רגע -- והמקום כולו נתמלא עופרת ואש...

אלמי מחשבות הלפו במוחי בהצמדי אל הקרקע כתינוק אל חיק אמו, תחת השריקות המאומות של קלעי-המות; צמרמורת קלה עברה בגבי:

"האחיה עוד מחר לעת הזאת? -- הבריקה במוחי לפתע המחשבה -- או הישפך דמי הצעיר והתוסס אל האדמה העתיקה הזאת בעוד שניה, או דקה, או שעה...?"

חגורת הכדורים נלחצה לגופי והי עיקה עלי קשות. קסדת הפלדה הכבידה על ראשי... הרגשתי מתק עמום...

שריקה זועמת נשאת בחלל. השרי קה מתגברת והולכת... עוד רגע זר עם הפגז יחריד את הסביבה כולה... במי יפגע הפעם השליח הארוך...?

צפיה מתוחה... גופות נצמדות לקר-קע... האף חורש תלמים באדמה התי-חוחה...

רק לא למות -- משוועים הלבבות הצעירים -- לחיות! לחיות! לח-התפוצצות. רשפי אש ורסיסי פלדה לוחטים... קרעים-קרעים מתעופפים אבריאדם בחלל... זועה וחרדת מות משתלטת על הכל...

בדמיוני ההווה רואה אני את שר ההשמד והחלול; בית-המטבחים הא-נושי שלנו מספק לשלחנו דיסתיבשר-אדם בנאמנות ובהקפדה למופת...

הייתי נפסקה לפתע; מתוך קולות הקרב ורעם האש בקעה פקודה מקפי-אתים:

להסתערות -- הצמד -- כדונים! ששים נקישות נשמעו בהצמד הלה-בים הארוכים והחדים אל ראשי הרו-בים. עוד רגע והלהב הארוך ישתולל ויתהפך, ירטש מעים וקרבים ולבבות... עוד רגע וחיתו-האדם יטילו סולית-נעל-מסומרת בפצע שותת דם של גוייה מדוקרת, למען חלץ את הכדון חמו-הדם, למען שחרר את הלהב החוד והי ממורט לקריה עוד אחת... ועוד אחת... ועוד אחת...

מחלקה 4 תחפה על הסתערות מחלקה 5 -- הדהדה שוב הפקודה. לבי נתר לרגע... עוד מעט תבוא הפקודה המכריעה... עוד דקה, ויכרע גורל הקרב כולו...

מחלקה 4 -- אש-ש-ש-ש! מחלקה 5 -- הס -- ת -- ער! אני יורה מתוך קדחת-עוית... שוב ושוב מזין אני את הבריח הלוהט; אצבעות עייפות ורוטטות סוחטות את הקת וההדק, וקלע ממת ומאיים נפלט ושורק בזעם ארשם מעל לראשו של מצרי או סודאני עלוב.

שורת אנשים מסתערות לעבר המט-רה כחומה חיה... אש האויב מתג-ברת... זעקות אימה בוקעות עד לב השמים... פצועים והרוגים נופלים אר-צה כזרובים...

לידי רועם המקלע ללא הרף, וממ-טיר על האויב צרורות קצרים ומדו-יקים. הנה הגיעו המסתערים עד לגדר התיל. הבונגלו הונח והתפוצץ בקול רעם מחריש אונים. הגדר נפרצה, ושרי-די המסתערים מתפרצים פנימה...

רמונים מתפוצצים ברעם אדיר... רסיסי מתכת וקלעי עופרת מתעופפים בחלל כגשם סמיך; איש אינו מרגיש כבר בסכנה האיומה... רק המכות הבל-תי פוסקות של הקת בכתף הנפוחה מורגשות בלי הרף...

"שמואל המשך אש! מדוע המקלע אינו פועל?! -- צורח מישוהו בקול. רק עתה הבחנתי כי המקלע שלידי נדם. מצעור. שמואל משתדל לתקן את הקלקול אך אינו מצליח... האש שלנו

הגיים טרף קילומטרים בנהמת-קצף... ארבעה אנשים וגיים, ארבעה לבי-בות ומוטור, חלפו ביעף בישובי הד-רום הפורחים והמשוחררים, והתקדמו לעבר השממה האינסופית והצחיחה של מרחבי הנגב העברי.

הנה מתנשא בגאון מבצר עיראקי סואידאן הידוע לשמצה; הנה הוא רובץ על הגבעה הנשאה כחיה פצו-עה, כמפלצת קדומים שהוכנעה בחרבו של אביר מופלא ואגדי...

גם התל התלול של עיראק-אל-מנשיה הכבושה שוקט על מכונו ככבי-שה תמה, תחת קרניה המחייכות של שמש סתו עליוזה ורבתיזהרה.

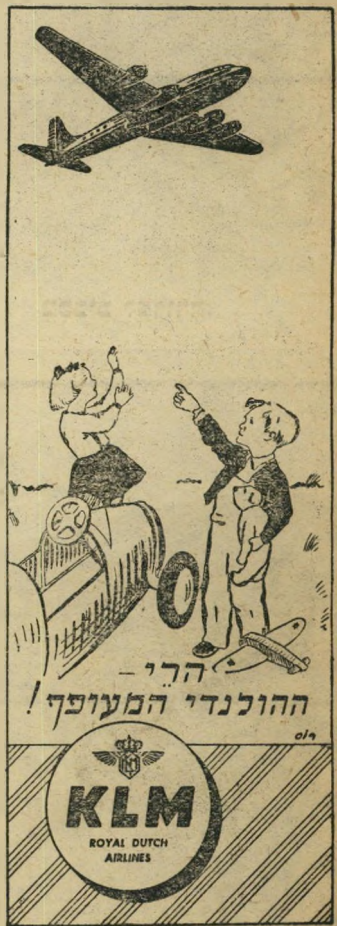
הסתכלתי אל התל, ונתעוררו בי זכרונות וחוויות, ובעיני רוחי ראיתי חברים שהיו ואינם עוד, ראיתי דם ודמע ושכול, ראיתי שפלות גוראה והקרבה עצמית עלאית, ראיתי את צלמו הגעלה של האדם בהפכו למפי-לצת טורפת, בתוך ים גועש של דם ואש ותמרות עשן...

ונזכרתי... היה זה אתמל, ושלשם, ואשתקד...

"פלוגה -- הכון -- להסתערות! ששים לבבות החלו לפעום בקצב שגועני בהשתפך שלש המלים האיו-מות על פני הגבעות השוממות והצחי-חות, ובהשתברן ברחבי הלילה האפל לאלפי רסיסים ושביריים.

ששים דמויות מקוסדות וחמושות נצמדו לקרקע התחוחה והתכווננו לזנוק מהיר, לריצה מטורפת, למאמץ אחרון, מאמץ עליון ומכריע...

אגרופים נתהדקו בזעף על קתות הרובים; רגע ארוך, אינסופי, נתמשך

סוכנים כליים אחים אברהמוף תל-אביב. ירושלים. חיפה

הסנה

חברה ארץ-ישראלית לאחריות בע"מ

חברת הביטוח הגדולה בארץ

סכום הביטוח (חיים) - 6,000,000 ל"י

ההכנסה הכללית (1949) - 1,335,000 ל"י

(כולל ביטוח לשעת חירום) הון וקרנות - 1,270,000 ל"י

המרכז: תל-אביב, רחוב ליליובלום 44

ת. ד. 865 סלסון 4431/2

"שנית מצדה לא תפולי!"

צלומים: בנו רותנברג

מערת סדום ונהף

הגרנ"עים יוצאים לדרך.

מסביב למדורה.

האוכל טעים יותר משלא צריך לשאת אותו על הגב,

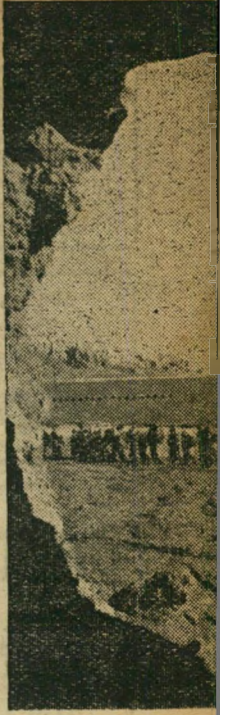
מסע האלף בדרך.

מים במדבר. הגדנ"עים באומי-ברק.

שלוש שהלכו

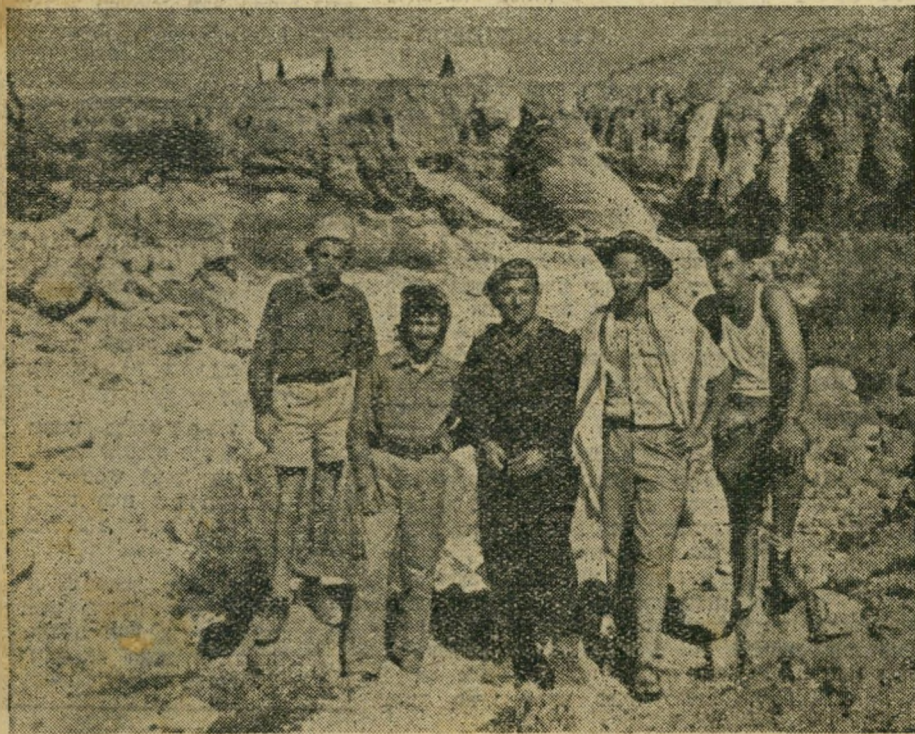
"עי.

בני הצפון למדו לאהוב את הדרום הרחוק.

גם הגדנ"ע חוקר על הקיבה.

מסקד הגדנ"ע, סגן אלוף אלחנן ישי, איש "יציאת אירופה", נפגש עם "החברה" בדרך.

פקד הסיוע.

בצל פרעה

(המשך מעמוד 4)

שירוף שהסעיר את נשמתו. בערב חג הפסח שוב לא יכול לשאת עצמו. הוא החליט לפעול.

עם נטות צללי הערב הראשונים שם ראובן את סעמיו לעבר המזויאון. הוא לבש את בגדי החג ותחב לאחד הכיסים סכין גדולה, שאף לא השכיל להציגה כראוי. בהגיעו למחוז חפצו מצא את שערי הבנין נעולים. הירח האיר באור עגום את כל הסביבה, שנתוקנה זה מכבר מהמוני עוברי אר-

רה. הכניסה לרחבת המזויאון לא היתה קשה כל עיקר. הוא טיפס ועלה על הגדר מבלי שהסב אליו את תשומת לב השומרים. בכמהירות התקדם לאגף המערבי של הבנין וסקר לרגע קט את אבניו הגדולות. כל מבוא לתוך הבנין לא היה בנמצא. ועל כן החליט לחזור לאולם הגופות התנוסות דרך החלון. הוא החל לטפס על הקירות. שהיו חלקים כמעט בנשימה סוערת. דמי הלהט עלה לפניו ולראשו והפיה בו כוח בלתי אנושי. אותה שעה לא תמה מנין באה לו קלות גופו. הוא היה שקוע במחשבה אחת בלבד: לרצוח נפש את רעמסס, שדיכא את עמו. הרי געים חלפו מבלי שהרגיש בהם. הסביבה היתה רועת רועת וכמעט ריקה מאדם. רק ממרחקים נשמעה צפירת רכבת כמי שחצת לעזרה.

לפתע נשמטה הסכין מכיסו. כמעט וכבר החזיק באדן החלון והנה עליו להתחיל הכל מחדש. אותה שעה שמע קול צעדי אדם מתקרב וקריאת אחד משומרי הבית הרעידה את גופו. צעד הוא מתדיין עם איש זה והנה הקיפוהו עוד כמה שומרים ואף שוטרים שהוועקו למקום. לשוא ניסה ראובן להסביר להם בשפתו האנגלית העלגת מה היתה מטרת פעולתו. הם לא רצו להבינו. שוטר אחד אחז בידו והוליקהו לתחנת משטרה סמוכה.

כעבור ימים מספר נפגשתי עמו בשלישית, הפעם בחסותו של האריה האנגלי, סמל החוק. שומרי הבנין תיארו בפני השופט כיצד עקבו אחרי הנער היהודי החל מן הרגע שנכנס לרחבה. הם הביעו רגשי התפעלות על מאירות תנועתיו ועל הכוח העצום שגילה בטפסו על האבנים החלקות. ולבסוף, — על דרך תמיסתו.

ראובן לא הירבה לדבר. ליד תאו ישבו כמה מחברי משפחתו, חייטי וייטצ'ל טיטוסים, שלא ראיתם קודם לכן. פניהם היו חרושי קמטים ותנוגה היתה נוסכה עליהם. נראה היה, שאף הם כבר השלימו עם גורלו. היה מישוה שניסה לטעון, כי שואת יהודי גר-מניה העבירה את הנער הרגיש על דעי-תו. אחת הנשים ביקשה רחמים. הנאי-שם עצמו פלט רק כמה משפטים: הוא לא נתכוון לגנוב כל רכוש ציבורי. הוא בא עם סכיניו כדי לנקום בנוגש עריץ וקדמון. יש לשרש את הרע ביי-

השכלולים בטיב הצליל והכחן האבסולוטי העניקו העדפה על כל מה שיכול להיות "חלילית"

ומשום כך משתמש המכון להשכלה מוסיקית-לית בכתבי הספר העי-רוניים (בית המורה) בתלאביב אך ורק

ב"חלילית" הראש מתחר סלסטי בלתי שבייר ונתן לרתיצה וחיתויו. הכחן של חלילית אחת או מאה שוה, וזה נותן את האפשרות לנגינה נקיה ובלתי מזויפת.

סודו, כדי שהעריצים החדשים לא ילמדו מדרכי קודמיהם. להניח לפרעונים לשכון כבוד במזויאון הוא פשע שאין לו כפרה. ועל כן לא היתה לו דרך אחרת אלא להטיל את המשימה על עצמו...

כשפסק השופט את גזר דינו: עריכות להתנהגות טובה למשך שנה, לא הבין ראובן מדוע עוללו לו כזאת. כלום זהו גורל כל מבקשי גאולה לא גושות?

המשפט המזור נשכה עד מהרה מלב תושבי הבירה האנגלית. מאורעות חשו-בים לאין ערוך האפילו על האפיווה הפעוטה עם הבחור האומלל מויטצ'פל. רק הנער עצמו לא מצא לו פורקן והרי סיף להתהלך עצוב וקודר כל הימים. הוא השתתק וכמעט שלא נפגש עם איש. מעט מעט נזח גם את תלמודו, שכן לבו היה נתון על ענינים אחרים. הקדחת לא הירפתה ממנו. גופו הלך ונתכחש עד שלא נשאר ממנו אלא צל אדם.

שבועות מספר לאחר ימי הפסח בא קיצו. אותו "דייציט", שבבנינו ראיתו לראשונה, הודיע לקוראיו בכי מה שורות על מות בחור ישיבה שהתי-גורר בעליית הגג. ימים מספר קודם מותו שכב בחוסר הכרה.

ברם, גם ידיעה "יבשה" זו לא עורר-רה ענין מיוחד בחצות וייטצ'פל. וכי-מת ראשון הוא בניטו היהודי? אין לו לחייט היהודי אפילו רגע אחד להרי-הר בהחי הימים ולהזיל דמעה. החיים דורשים את שלהם...

אי שגסס כל הלילה

(המשך מעמוד 8)

אני יודע שלא אירדם.

כל היום פחדתי מפני הרגע הזה. הלילה הוא עיניו אחד ממושך. ביום קורה תמיד משהו, יכול אדם לשוחח עם אחיות ורופאים, להאזין לקולות אכילתם של האחרים, לקרוא ספר ול-עלעל בעתונים. ביום חולמות השעות במהרה, ומשהו מסיח את הדעת בכל רגע.

בלילה זוחלים הרגעים בלי סוף, וכל הכאבים כואבים כפליים. הרגל היר-מנית, אשר צנורות ההזנה המלאכותית מחוברים אליה, נלחצת אל הסד, הפצ-עים במעיים מגרדים וכואבים. אין אפי-שרות להתהסך על הבטן או לשכב על הצד, והגב צורב, אם כי רחל מרצה אותו בכוחה.

הלילה הוא נורא.

בלילה שולטת הבדידות, והבדידות הזאת מפחידה. ישנם דברים שאין אני רוצה להזכר בהם. ביום אני יכול לבי-רוח מפניתי. אך בלילה הם מדבריים-אותי, מחזיקים בי ואינם מניחים לי להימלט.

זכרונות ארוכים, מדוע לא ניתן לאדם לשכוח?

זה הלילה השמיני מאז היפצתי, הלילה השמיני שאיני ישן. ובכל לילה מבקרים אותי אותם הזכרונות, והם בהירים יותר מאשר היו הדברים שעה שקרו לנגד עיני. יתכן והחום הוא הצובע אותם בצבעים כה חדים, עדי כי גם הפרט הקטן ביותר מבצבץ מנכחי העבר ולובש משמעות זדונית.

ביום עולים ומבצבצים זכרונות יפים — חברים מתלוצצים, נוף העובר ביעף על פני הגיפים הדוהרים, קנטינה גדודית צוהלת, מעשים יפים ושובבים. אך בלילה מנקרים במוט זכרונות אחרים. לפעמים מנסה אני להשלול את עצמי שאני ישן וחולם חלום בלהות, אך יודע אני שאיני ישן ושלא חלומות הן התמונות הללו.

אני נועץ את מבטי במנורה העי-מומה, כאילו מתחנן בסגיה להצילני

ארנו הרהימים

זמיר את גולדמן

מבחר גדול של רהיטים פורניר ובוק. מוכן וגם לפי הזמנה. כמו כן ספות-עץ וברזל ומקררים. יפן, ר' בוסטרום 322 על יד בנק עותומן

5% ג.א.מ. 5% בי"א לקשוט בית

מבחר גדול של מתנות מברזל, כסף, עבודות בצלאל, קשוט ביתי וכו'

אתנות לאשלוח לחוץ לארץ יפן, רחוב בוסטרום 19 ע"י בנק עותומן

5% הנחה של 5% למביא מודעה זו! 5%

האם ראית? הפקרי המשיכלל ביותר בארץ! נא לבקר בביתך למקררים "גלילי" יפן, רחוב 3 (לשעבר 12) בית מס' 14 (קודם רח' חרכבת)

כתבי יד שלא נדפסו לא יוחזרו לבעליהם ואפילו צו-רף בול לכתב היד.

שעונים ותכשיטים

משבץ יהלומים מתנות דברי כסף בית מלאכה להזמנות ותקונים לדברי - זהב

"דינה" יפן, בוסטרום 281

לוקוחותינו וידידינו מועדים לשימחה

יפן בסימן עליה

הלבשה לגברים ולגברות באחרי פרסום קפלו רחוב בוסטרום 13

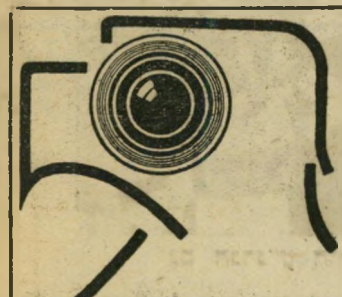
המכונן קיאופ. למכונאים למכונות משרד יפן, טלפון 80239

ארנו החשמל

מוציא לפועל כל עבודות חשמל, כח ותקונים. תנורים, מכרשות, קומקומים.

יפן, תחנה של קו 10, על יד מגדל השעון.

מלכה יפן, רח' בוסטרום 17 על יד בנק עותומן הלבשה לגברות ולגברים

פוטו, נשר"א בלנק יפן, רחוב המלך ג'ורג' 18 טל. 80424 ת. ד. 1 צילום תעודות, מפות, ספורטרים, צילומי סטודיו, מסיבות, חתונות.

מתעייפים. אסור להרשות. העינים נאח-זות באור הקטן, והאור נעשה משובש, טש, מבריק ומתרחק, קרב ומתרחק, ומבהב, מבהב, מהבהב...

ראשי העיריות קוראים לעזרת המכביה

ראש עיריית תל-אביב, מר ישראל רוקח וראש עיריית רמת גן אברהם קריניצי באספה של נציגי הצבור ונאמים לטיוע ההצלחת המכביה.

שאלת המתקנים הספורטיביים. ידוע לכל שבשטח זה מפגרת ארצנו סיגור רב ובפרט עיר תל-אביב שבה תחיימנה רוב ההופעות הספורטיביות של המכי- ביה. אם כי עוד לא סכמנו באופן סופי את התכנית המפורטת בו תצי- רכנה התחרויות הספורטיביות השונות הרי ברור לנו שפתיחת המכביה תתי- קיים או באיצטדיון החדש של רמת- גן שהחלו בבנינו או כמגרש המצעד של הצבא. מובן מאליו שהחלק העיקרי של התכנית הספורטיבית יבוצע בתל- אביב וכאן ישמש האיצטדיון כמקום- אכסניה. ברור שבתנאים ששוררים עכ- שיו באיצטדיון אי אפשר לערוך מפעל ספורטיבי ראוי לשמו וכל מרצנו וכל כוונתנו להעמיד את האיצטדיון בצורה כזו שנוכל לערוך את המשחקים שם. במובן זה אנו עומדים במגע תמידי עם עיריית תל-אביב ועם שלטונות המדינה ואנו בטוחים ששני המוסדות הללו יעזרו לנו בהקמת האיצטדיון ושיפוצו. עלינו לציין שעיריית תל- אביב ורמת-גן הקימו ועדת-קשר ומנו אנשים מתאימים שמתפקדים לבוא ב- מגע עם הועדה המארגנת ולעזור לנו בכל הדברים הארגוניים הנוגעים בהכי- גות למכביה. גם מצד השלטונות ש- אליהם פנינו עד כה, נפגשנו ביחס

מאת
**אלכסנדר
אלכסנדרוני**

המכביה השלישית

הועדה המארגנת של המכביה שימסור לנו כמה פרטים על ההכנות הנושיות. ד"ר יוסטיץ נענה לבקשתנו והחל את דבריו בציגונו שבמצב קשה מאד לקחה עליה תנועת המכבי העולמית את היוזמה כדי להוכיח שוב לעולם הגדול שישנו נוער ספורטיבי עברי הדוגל בהתפתחות החנוך הגופני והסי- פורט והמחנך את הנוער העברי להיות בריא בגופו וברוחו.

ההפגנה הספורטיבית הגדולה ביותר של הספורט העברי בעולם כולו תתקיים כידוע בישראל בימי חג הסוכות. זאת היא המכביה השלישית. שתי המכביות הקודמות נערכו אף הן בא"י. הראשונה בשנת 1932 והשנייה ב-1935.

שתיהן עוררו בומנו עניין רב לא רק בחוגים הספורטיביים אלא בכל רחבי העולם ושמשו כתג לאומי-כללי בישוב העברי.

הסדרות עולמית של "מכבי" היא היא שבצעה את המכביות הקודמות והיא גם לקחה עליה את העול של ארגון המכביה השלישית והראשונה במדינת ישראל המשוחררת. אם כי לתאריך פתיחת המכביה נשארו עוד 6 חודשים, הרי כבר היום אפשר לקבל תמונה מהמפעל העומד להתקיים.

עד כה נרשמו 21 מדינות מכל קצות העולם: ממרכז אירופה, מארצות הברית, מדרום אמריקה ודרום אפריקה. ברוב המקומות שנמצאים שם גלויות ישראל נעשות כבר מזמן הכנות כדי לשגר למכביה השלישית את טובי הסי- פורטאים שיוכלו להתמודד עם חבריהם בישראל ומקומות שונים בעולם.

המכביה היא מפעל ספורטיבי-התי- עמלתי והתכנית בנויה בעיקר על תכנית המשחקים האולימפיים. כמעט בכל ענפי הספורט יתחרו נבחרו הסי- פורט העברי כדי לעמוד על כושרם ויכולתם. בקשר עם המפעל הזה, שהוא המפעל המרכזי בחיי הספורט העברי, פנינו לד"ר יוסטיץ שהוא עומד בראש

לורך מלצ'ט המי נוח פותח את המי כביה השנייה שני ערכה בתל-אביב בשנת 1935.

נציין שמדרום-אפריקה ומדרום-אמריקה מתכוונים לבוא ספורטאים מובחרים הרי נקבל תמונה שהמכביה השלישית תתעלה לרמה ספורטיבית גבוהה למדי ותקיף את צבור הספורטאים היהודים בכל רחבי העולם.

מפעל ענק זה חייב לזכות באהדה ובסיוע ממשי של כל אזרחי מדינת ישראל ובראשם השלטונות הממשלתיים והעירוניים — בכדי להגשים את המטהר שתביא כבוד לא רק לספורט העברי אלא למדינה הצעירה שקמה לתחיה!

המתנה לחג הפסח שירים עבריים ותקליפים אחרים

אצל

גרמפונים רמקולים ותקליפים גם בהשאלה לנסעים רוקן גרמפונים בבית הפלאקה שלנו ת"א, בן-יהודה 41 סל. 5462

ואהד וידידותי ואנו מרגישים שכולם מעריכים את המפעל, ואנו בטוחים שהממשלה תושיט לנו את העזרה המקסימלית בביצוע המכביה השלישית.

מלבד התחרויות שתערכנה בת"א, ממשיך ד"ר יוסטיץ, כחנתנו לקיים את ההופעות הספורטיביות במסגרת המכביה במקומות רבים בארץ, וכך למשל, מלבד ת"א ור"ג ייערכו התי- חרויות גם בחיפה וגם בירושלים ויכול מאד להיות שמספר הופעות יתקיימו בערים אחרות ובמושבות.

אנו רוצים לתת לכל היישוב היר- דמנות לראות את המאבק הספורטיבי הגדול. גם בחו"ל נעשות הכנות מרובות, מרכזי "מכבי" בעולם ובפרט הועדה המארגנת של ארצות אירוסה שבראשה עומד הלורד נתן מיצ'רס, עושים הכל כדי להביא למכביה לא רק את המספר המקסימלי של ספור- טאים, אלא גם המובחרים ביותר. כבר היום ידוע לנו שמארצות אירוסה תבוא שורה שלמה של ספורטאים עברים שתופסים מקום נכבד בספורט הכללי בעולם וביניהם כמה משתתפים מה- אולימפידה האחרונה. אותו הדבר גם באר"ב שבראש הפעולה המעשית עומ- דים שני נציגים אולימפיים, הרי ויטנברג — אלוף האולימפידה במשקל כבד בהתאבקות — ופרדי אוברלנדר — אלוף האימפריה הבריטית במשקל חצי כבד בהתאבקות — ונציג של אנגליה באולימפידה האחרונה. אם עוד

ואנו ממלאים את חובתנו בכל המרץ וההתלהבות. הוקמה בישראל ועדה מארגנת שכוללת בקרבה מספר אנשים הידועים היטב בחוגי הצבור והספורט מעבודתם הנאמנה לטובת פתוח הסי- פורט והחנוך הגופני. למרות הקשיים המרובים מפלסים אנשים אלה את דר- כם ואנו יכולים להגיד שלמרות הכל נויה עדים למכביה גדולה ומאורגנת כהלכה.

אנו מקוים שלמכביה השלישית יבואו מאות ספורטאים ויחד אתם אלפי תיירים, דבר שיביא תועלת למ- דינה הצעירה ולצבור הספורטאים בתור- כה. אם כי בכל שטחי הארגון עובדו התכניות וסוכמו שלבי הביצוע הרי הדאגה הגדולה ביותר היא בשבילנו

האגודה הפילוסופית, ת"א
רחוב חובבי ציון 36, ת. ד. 372.
ה ו פ י ע
בנו רותנברג
דרכי מחשבה חדשים
(מחקרים פילוסופיים 2)
המחיר 500 פרוטות.
הפצה ראשית: **ברונפמן, ת"א**

עמידה מנורות קיר
כל מיני מתנות ביחוד למשלוח לחוץ לארץ
בדלח - מכסף - מתכת - עור
ב, ת, מ, ל
אלנבי 27, פנת פינסקר 2 (מרתף)

אורות מסנוורים

מאת שמעון סאמט

לי לחוס על נפש בישראל מבין שיש צורך לצעוק חמס ולא לשקוט עד שת- עקר הפקרות פושעת זו משרשה. כמה עשרות קילומטרים ואתי ידי- עברתי במכונית בלילה שטח של תייר מארצות הברית והוא שאמר לי כי בעצם יש להעמיד לדין לא רק את הגורם הבלתי האמצעי הראשון למנ- הג נפשע זה של הארת הדרכים בשלל אורות מסנוורים הנוטלים מהנוסע בכי- וון הפוך כמעט כל אפשרות של בחינת דרך מסע, כלומר את הנהג העושה בשלום הזולת כרצונו וכפ-

אם יש בימינו אלה למשטרת ישראל אל תפקיד חיוני בעל חשיבות בט- חנית ממדרגה ראשונה לחיי אדם ביש- ראל הרי זוהי שיטת מארב בדרכי הארץ על פושעי דרכים שאין למעשה הם כפרה וסליחה בהציפם את דרכי המחשך לאורכה ולרחבה של הארץ באורות מסנוורים המהווים סכנה רצי- נית מאד לשלום הנוסעים השלחים ואף פלחיהם. רק זה הנמצא בדרכים בערבים וב- לילות ורואה כמו עיניו את מידת ההפקרות המבוצעת בהכרה מלאה מב-

ארונה של חנה סנש הגיע

משמר כבוד רוגג את נשקו בשעת הולדת ארונה של חנה סנש מאנית הקרב הישראלית בנמל חיפה. הארון נישא על כתפי חברי קבוצתה "שדות ים".

במרכז התמונה נראים (מימין לשמאל) אמה של חנה סנש גיפתה ואחיה. צלומים: יונס

ושירים ישראלים. הוא זכה להצלחה וכל העיתונים המקומיים גמרו עליו את ההלל. ביקוריו היו חג לנוער היהודי בכל מקום ומקום והזמר פלדמן הוזמן אל מועדוני הסטודנטים והסתדרויות הנוער והשמיע באוני הנוער משירי ההגנה והסלמה. שנתקבלו בהתלהבות גדולה. ב"ב באפריל ישיר א. פלדמן בסא- ריט, בהצגת אופרה.

הזמינו את

דברי הדפוס

ש ל כ ם

בדפוס א. שהם

ת-ל-א ב"ב, רחוב פין 6
(מיל תחנת האוטובוסים אפרוכי-ר)

ת. ד. 576
טלפון 2239

שחור, לחום, בלונדיני...
כהיר או כהה, תלתלים
רכים כמשי או בלורית
פרועה ופוררת -

משחת שמפו נקה.
מציננת לכך סוג שערות:
הטוב ביותר לחזוקה, לנקוי
ולטפול.

ג ש ח ת ש מ ם

גא להתחיר את השפופרת הישנה
בזמן קנייתך.

האמצעי האיריאהלי
לשערות יבשות
נקה חלמון שמפו

החפצים היחידים חברת נורית בע"מ

ה 1 ז א ת יבנה
רח אלג'י 80 קלטון 3184

יצא לאור

אגדות קוקזיות

גרכות וקת'מח ביני

יוסף ליקטנבום

תור קוימס, אגדה וקלאות אוקסיס

אגדות סקסיס סקריי נאן.

ספרי נקטש על גיר קשנה

וקלרה גקריקה קת'נת

נקמיר 750 פרוקה

צו, אך אתו יש לקרוא לדין גם את אלה החייבים לעמוד על משמר הבט- חון בדרכים ולרסן את ההפקרות הזאת באבו, כלומר את משטרת הדרכים.

היכן - שאל האיש - היא המש- טרה הנית, כנהוג בארצות הברית, שתדוף עד חורמה את המשתוללים בדרכים? למה מתירים למעשה ובפ- על את אשר אוסר החוק במפורש ותוך איום של מאסר? למה אין מבטיחים נסיעה בלתי מסוכנת לאלה בעלי המ- כוניות המקפידים בשמירת כללי ה- הירות לעומת המזלזלים בהם? למה לא יהיו שבילי המעברים ודרכי הטי- לים של אנשי המושבות בהצטלבויות הדרכים הראשיות לדרכי בטחון אלא לדרכי סכנות ואסונות?

ומה יכולתי להשיב לאיש שיחי כשאנוכי בעצמי שאלתי את אותן הש- אלות ומען לא היה להן, מעשה בנהג טאקסי שעבר בלילה את אחת הדרכים המסוכנות במהירות בוק ובהארת כל המנורות בשפע אור מסנוור, באחת היפנות נתקל הנהג בנוסע זהיר שלא מהר יתר על המידה והמותר זעק נהג הטאקסי כלפיו: "קאליקע שכמוך, מה אתה זוחל שמה? אתה ירא מפני צלו של הלילה, אוי לך לישון זאל תפריע לאלה היודעים לטוס במכוניתם כעל כנפי נשרים! סור מהדרך או ש"אשפ- שף" אוחק קצת עד שתזכור את הסב- תה שלך!

לא גבהל ה"נוסע" וזחל" והטיח דב- רים כבושים למשתולל בדרכים, פרץ ויכוח קשה שנמשך זמן די ניכר, בי- חוד שעוברים ושבים הצטרפו בחריפות לקטרוג על נהג הטקסי, אך בסופו של דבר המשיך הלן את דרכו שוב במהי- רות בוק כי לא נמצא במקום ולא לאו- רך הדרך כולה שוטרי-דרכים שירסן את מסקיר חיי אדם. ומכיון שאין פחד בפני מארב המשטרה הנידית בערבי-מחשך פורחת ומשגשגת ההפקרות, וגרוע מזה: כדי לעמד "במבחן המהירות" מצטרפים במרוצת הזמן גם הנהיגים למעגל הבנק וחבורת "הטסים על כנפי נשרים" גדי לה והולכת.

ואתה כמובן הסכנה.
מי ומתי יעמוד בפרץ?
האמנם ייעשה הדבר רק לכשירבו יותר ויותר קרבנות אדם?
האמנם חיי התושב בישראל הפקר?

מ. דגן / תערוכות

סטימצקי

(מוזיאון תל-אביב)

אם יש חוקים באסתטיקה, אם יש כללים בצורה, לך למוזיאון, עבור על פני תמונותיו של הצייר סטימצקי ותראה כיצד מחללים את החוקים הא- לה, כיצד מפירים את הכללים, כמעט שאין תמונה אשר לא תעורר בצופה רושם של גיבוש קווים חסרי-שחר או ציור דברים שונים זהה על גבי זה, קשה לדעת אם ביקש הצייר לתת פור- קן לאנדרלמוסיה שבנפשו, אך ודאי שהרושם הראשון של התמונות בעיני הצופה הוא: תוהו ובוהו, הססנות, חוסר רצון לקרוא לדברים בשמם. יחד עם זה מורגש שלפנינו צייר מחונן, בעל נפש פיוסית, בעל חוש לצירופי הצבעים, והוא מבקש להיות כן - אך כנות זו מופרות עד כדי כך שקשה לזולתו לקרוא את כתב-ידו...

המנור אברהם פלדמן

ערך קונצרטים בטונים

בידיעות שהגיעו מצרפת קיבלנו דרישת-שלום מהזמר התל-אביבי חביב הקהל, הטנור אברהם פלדמן. בחודש שעבר הוזמן למר לשורת קונצרטים בעיר טוניסיה: טוניס, ספאקס וסוסה. הטנור התל-אביבי השמיע אריות מתוך אוסרות, פרקי זמרה בכמה לשונות

כמועצת עיריית תל אביב החל וכוה ער אם כאמת היה צורך "לגזול" מהולכי הרגל ברחוב אלנבי, שטח ניכר למען הסדר תנועת כלי רכב. האם לא תהיה צפיפות איומה על המדרכות הצרות? הקו המצויר מראה את שפת המדרכה בעתיד. צילום: ארז

יושבים: גב' ווב (אינה גובינסקא) ומיסטר ווב (מנחם גנסיץ). עומדים: שני ילדיהם וואלי ואמילי (אברהם הלפרין ועדה טל).

סינת היין שלנו

היין בפסח

יין, הוי יין, ישמח לבב אנוש, איך לשתות מים תעיו - ולא תבוש? אף אבותינו הוקירו יין מפז עוד בימי קדם, משכבר ומאז. נח מהראשונים היה בבני אדם

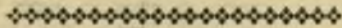
שלגם מן היין האדום כדם. היה הוא איש צדיק בדורותיו כי שתה יין כל ימי חייו. על היין משלים עד אין ספור, זה מוכיח כי ביין אין לכפור. ובפרט בחג הפסח הבא - לשתות גם תענוג וגם חובה! על כן שתו יין לכל ארוחה ותגדל במעונכם השמחה והברכה!

מה נשתנה?

יציאת הגולה

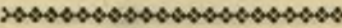
וכלמן הלה:
 ונאוי האבדים
 נאני אשר
 נהנה הים
 נאני מעדים

לחג ההגות "שמי" תש"ו

תקון טעות בתשבץ

בתשבץ מספר 15 שנדפס בגליון הקודם, יש לתקן: במאונך מס' 3: מחבר האופרה "אאידה" (ולא "טוסקה" כפי שנדפס).

"תלתל" -

מוצר חדש של "שמן"

ביח"ר "שמן" הוציא בימים אלה מוצר חדש - "תלתל" שמפו ללא סבון. כמו לכל מוצרי "שמן" קדמה גם להוצאת "תלתל" תקופה ארוכה של מחקר מדעי מקיף וממושך ונסיונות מעשיים, כדי להבטיח שהמוצר החדש יוכל להתחרות בטיבו אף במינים המשובחים ביותר בעולם. "תלתל" נמכר בשתי צורות: כמשחה - בשפופרות, וכנוזל בבקבוקים.

מרכז השרשרות לישראל

בימ"ס "טכניקה" יעקב בוקשטיין
 רח' רמנים 22, טלפון 3216, רתל-אביב

שרשרות וחלקי הנעה לתעשייה, חקלאות, מכוניות, אפנעים ואפנים

ה כ פ ר ה !

מאת חוה ברנר

הגיע היום שבו קצתי בחיי העיר ובשאונום. הגידו בעצמכם וכי אפשר לחיות ברעש כזה ?

בשעה 6.10 כל בוקר הייתי מתעוררת לקול נגינה רעשנית שבקעה ממתי מתעלמת מהרעש שהיה מקים בקומתי ולבטח להתרחק. אך 6.10 — קדש ! שעת התעמלות הבקר ברדיו מוסקוה. לא שבת ולא חג, לא שמחה ולא אבל, מאום לא השביתהו מהתעמלות בקר זו. ורק נפתח הרדיו ושכנתי מימין, זו בת החדשים פצחה בצריחת הבקר הקבועה אשר לה.

אחרי כמה דקות מובטח היה לך שמאחת המרפסות תופיע בעלת בית מיושנת עמוסה כרים ושמיכות ולידה בעלה, בפגימה ובידו החובט.

— "אתה מוכרח לדפוק את השמיך כות לסני שתלך למשרד..."

ומאו מתגבר הרעש בלא מצעור. ילדים קמים, רוצים להתלבש, או שאינם רוצים, רוצים לאכול מהר או שמי מאניה להכניס למיהם גם כף אחת, רק כף אחת עבור אבאלה" — הסרימוסים גדלקים בעוז, תריסים מתרוממים, דלתות נפתחות ונסגרות בדיקות, נשמע עות צעקות, גערות, ריביבוקר, צחוק ובכי ולבסוף, כעין שורת התפוצצויות את שומעת את רומיה הכובסת העולה וגוררת אחריה במדרגות את הגיגיית.

אכן, שלות הבוקר אוספת את ביתך. בסופו של כל בקר, כמובן, שהי בעלים, אחרי שדפקו את המזוונים והורידו את פחי האשפה ורצו להביא "משוה" מהחנות — הולכים לעבודתם. הילדים המולעטים רצים לבית הספר ולגן, והאמהות יוצאות לעמוד בתורן.

שקט ודממה אופפים את הבית. או לא ! אחד נשאר ! אחד תמיד נשאר. לעולם אינו מסתלק, לעולם אינו סוגר את סיו או יוצא מן הבית. הוא תמיד שם. ממש בבוקר עד אחרי חצות, מנגן, מדבר, מספר ומומר, משריח ומסביר, מפרש ומציבט, ולא דורק בעבית. בליל שפות ולשוניות, אך

תמיד הוא ער ומעורר. ההי רדיו רדיו. בבוקר התעמלות ובלילה רקוד, לפני הצהריים הגרלות ואחרי הצהריים "פינות", יובלות, מסכות, מסורים, הצ'נות, אופירות — הכל חייבת אני לשמוע בקולי קולות. מבקר עד לילה. וכי פלא הוא אם החלטתי לעבור הכפרה ?

כמה התגעגעתי לכפר. שקט. דממת הבקר. נשמע רק קריאת תרנגולות ממרחקים וגעית פרות. ללא שכנים רבים, ללא תנועה משגעת וצפירות מכוניות, ובלי רדיו !

בחרתי לי בית קטן, מבודד מעט, צופה אל פני הים, רחוק מהכביש הראשי. נפרדתי משכני ומידידי בעיר — ונסעתי.

בבקר התעוררתי לקול רעש מזור. הבטתי על השעון — ארבע בבקר. הבטתי החוצה — אור. אור גדול. מה זאת ?

לול. לול גדול. עצום במרחק עשרות מטרים. מואר בארבע לפנות בקר ובמקום שכנתי בת השנתיים פצחו אלף תרנגולות בצרחת הבקר המסורתית קרקור צורם ומרקיץ שחקים.

סגרתי את החלונות והתריסים ונרדמתי שנית.

אחרי שעה קלה התעוררתי. וכי לא שמתי לב שמהעבר השני ישנה רפת ? והרפתן בקול אירי זועק : צאנה, צאנה, צאנה לחצר. עגלות מספר הובילו ירק לרפת וצעקות : "דיו ! דיו ! נס רוב בחלל הבקר.

ולפתע טרטור — מהו טרטור זה ? טרקטור ? לא. שורת טרקטורים. טרקטורים — מה עושים פה טרקטורים ? וכי לא ראית שבמשך השבוע האחרון החלו מקימים כאן שני בתים חדשים, ומכיון שאין כביש לכאן אין אפשרות להוביל את חמרי הבנין במכרניות ויש צורך להשתמש בטרקטורים. ומכונות הבטון גם היא הובאה בטרקטור וטור והחלה עובדת.

לא סלא שחסר מלט בארץ. כמה שהם יוצקים ! וכולם מצלצלים כאן. החלבן מצל-

המפלצת...

מאת יהודה הראז

בצעדים כבדים הוא עשה את דרכו ברחוב. עטוף היה בסרבל כבד, וחבוש כובע צבאי, מתנת כובען אמריקני פיל לנטרופ.

מבטו חלף על קירות הבתים, רגע נעצר ליד השלטים התלויים על הקירות. מכונית שעברה ברחוב והאירה בפי נסיה את הסביבה גלתה את פניו. צלקת האדימה בין עינו ואזנו. אפו היה שסוע לשנים, ושפתיו פשוקות ומגלות שיניים מזהיבות ; מפלצת. ואתה מכונית שהאירה את פניו גלתה גם שלט קטן : מלון.

הוא טפס על המדרגות. בכניסה למלון מאחורי דלפק ישב בעל העסק שקוע בחשבונות.

— חדר, יש ?

בעל המלון ענה מתוך שעמום — כן, יש ! — והרים ראשו. רעד קל אחזו למראה הפנים הסועים המאדיים מים של הלכות. — יש, — גמגם — אבל חדר לא טוב. כבודו ימצא בודאי חדר במלון השני, בקצה הרחוב.

עד חצות לילה הילכה דמות האיי מים ברחובות הקרת. זוגות שעסקו אינטנסיבית באהבה נצחית נפתחו למריאה "פני שטן" שחלפו על פניהם.

צעירה מסוקקת מחפשת טרף, שני עצה מבט רכרכי בגבר שצעד אחריה פרצה ביללת פחדים למראה פניו החי תוכים.

והוא לא הרגיש בואת, או למען האמת עשה עצמו כלא מרגיש.

בלילה ישן בחדרו. למחרת בבוקר כיצאו להתרחץ נתקל באורחי המלון האחרים.

— מפלצת !

— שטן !

— אמא, אני מפחדת מהודו... —

ללה צאצאה מפוקקת של גברת

מרבועת שעסקה בצביעת שפתיה הרחבת. — גם אני ! — הרגיעה אותה אמה.

— אם אתה לא תסלק את המפלצת מכאן, נעזוב כלנו את המלון ! — מסרו האורחים אוליטטום לבעל בית המלון.

והמפלצת — עזב את המלון. אחרי שעות מספר הופיע בלחית שוטר ומסר תביעה משפטית בעון העלבה.

בבית המשפט חייב יהיה בעל המלון, הגברת המרובעת ושאר האורחים לתת את הדין על שגרשו מחברתם את המפלצת.

עבר שבוע, והשוטר בא בשנית למלון. הוא מסר מכתב.

— אני מבטל את התביעה — היה כתוב במכתב — היות והצדק אתכם. וכי למי זה אכפת אם אני לחמתי בנגב, אם צרור כדורים רטש את פני, הכושי עשה את שלו... ואני יכול ללכת, אתם צודקים רבותי, אני מפלצת, ומקומה של מפלצת בעולם אחר, בעולם הא-גדה...

*
אותו לילה נמשתה גחיה מן הים. הגחיה היתה עטופה בסרבל כבד. הפנים היו נפוחים ממי הים, צלקת האדימה בין העין והאזן, האף היה שסוע לשנים, והשפתים פשוקות ומגלות שנים מזהיבות. מפלצת.

המשטרה קבעה שהיה כאן אבוד לדעת...

נפתח
סלון ליופי ותסרוקות
של
צבי לינצקי
ברחוב שלמה המלך 80
טלפון 2770

הוסיע
"שעורי ריקוד - תענוג"
הספר המצויר ללימוד עצמי של ה נ פ ג ו ז ט. להשיג בכל ביימ לספרים או בסטוריה ה נ פ ג ו ז ט, ת"א, כ"יתודה 64.

בזג החרות
עשינו כנהוג תוצרת

שרותי "דן" ביפו

"דן" משרת את יפו בשלושה קוים: 3-3א - 10.

קו 3 מהלכו הוא :

מהתחנה המרכזית עד לנמל, התחנה הסופית היא ברחוב 22, פנת רחוב 4 (לשעבר רחוב בוסטרס).

קו מס' 3 מהלכו הוא :

מהתחנה המרכזית דרך יפו - תל-אביב - שדרות המלך גורג' (יפו), התחנה הסופית היא בסוף המלך גורג'.

קו מס' 10 מהלכו הוא :

מרחוב מאה שערים, פנת רחוב גאולה - דרך מנשיה - יפו, ע"י מגדל השעון - גבעת עליה (דרך הרחיב) - בות 4, 22, 37, 60) עד רחוב 190 (תחנה סופית).

הננו לציין, כי בזמן הקרוב יחולו שנויים ושכלולים בשרותי "דן" ביפו.

התחלת "דן"

באה לישראל לשורת קונצרטים ותעמוד בראש סמינר לזמרה.
סרגי קוסוביצקי על אננה אלטור:

March, 1950
Tel Aviv

It gives me great pleasure to learn that
my good friend, Anna El Tor, will arrive
to Israel this month.

I wish and hope that so remarkable an
Artist and Teacher becomes a frequent
visitor to Israel and thus contributes
to the attainment of the highest standard
in vocal art among the young vocalists
of this country.

Serge Koussevitzky

הרסיטל הראשון יתקיים בתל-אביב באולם "אהל-שם" במוצאי-החג
2.4.50, בשעה 8.30 בערב.

הצגות של חבריפון העולמי המפורסם

טיטו גובי

ירושלים	תל-אביב	חיפה	תל-אביב
13.4.50	11.4.50	9.4.50	6.4.50
אדיסון	אהל-שם	קולנוע מאי	כל הכרטיסים נמכרו

כרטיסים: ירושלים - כהנא; חיפה - קפת "מכבי"; תל-אביב - אצל שלוינגר את שפרינגר, רדיו-אודיון, "הסוכן".

קונצרט פרידה לויזונה יום ה' (30.3) "אהל"

אימפרסריו: ה. רוברט

תכנית בתי הקולנוע

חלל ממוצאי חג 2.4.1950

מגדלור	אוריון	ארמון, חיפה
הקרב על סטלינגרד	האוצר מסירה מדרה	ROGUES REGIMENT
אופיר	אסתר	ארה, חיפה
שבוע שני לנה טרנר ג'ון קלי שלוש המוסקטרים בצבעים טבעיים	ריגולטו בהשתתפות: טיטו גובי לקראת בואו ארצה	שבוע שלישי ג'וני בלינדה

כתבה המערכת והנהלה: תל-אביב, רחוב לילינבלום 12, טל' 4414 ת. ד. / העורך האחראי והמזל: א. קיסרי / דפוס מ. שהם, תל-אביב, רחוב סין 6, טל' 2239 / גלופות: צינבורג-סיה, ארץ-ישראלית בע"מ / ההפצה: דוד טוסל ובניו.

הופיע

עלילות פלח"ח תש"א-תש"ז

מאת סלמ"חאי

תולדות הפלמ"ח מימי ווינגייט, הידיד הגדול, עד התמוגו בצבא-ההגנה לישראל, ותיאור מיבצעיו החשובים, אנשיו וההחי המיוחד לו.
פרקי הספר: תקופת ווינגייט; התקופה הסורית; ימי אל-עלמין וה"סוון"; אודיסיאה בגבול הצפון; המאבק; העסלה והפוסה.

המחיר 900 פרוטה

ההסדה הראשית: סוכנות י. ברונפמן, רח' צלנוב 2, תל-אביב

להל

תיאטרון טועלי ישראל

בקרב הצגת-בכורה
תעלולי סקאסן
קומדיה מאת מולייר
עברית: מנשה לויין
ההצגה: י. הרשקוביץ

הצגות: ס. שווארץ; המוסיקה: א. נתן; הריקודים: ד. בדר; משחקי-בינים: מ. ינאי וי. הרשקוביץ; המנצח: א. נתן.

התחלת ההצגות הרגילות ב-8 בערב

הבימה

יום ה' 30.3 "אותלו" תל-אביב
"חליל הכשפים" גבעתיים
מוצאי-החג 2.4 "העיירה שלנו"
תל-אביב
יום ב' 3.4 שתי הצגות: בשעה 11
"חלום ליל קיץ" ובשעה 8 -
"אותלו" תל-אביב
יום ג' 4.4 "ילדי השדה" ב"11, ת"א
"העיירה שלנו" ראש-יצ
יום ד' 5.4 שתי הצגות: "חלום
ליל קיץ" הראשונה ב"11, לסנה-יצ
השניה בשעה 8 בערב ת"א
"ערבות הנגב" חיפה

התחלת ההצגות הרגילות בשעה 8 בערב

תיאטרון קאמרי

יום ה' 30.3 "הצל" ב-8 מוגרבי, ת"א
מוצאי א' דפסח 2.4 "הם יגיעו
מחר" 2 הצגות: ב-6.30 - וב-9
במוגרבי תל-אביב

יום ב' 3.4 "א' דחה-ים פסח)
"מאז גן עדן" ב-8 במוגרבי

יום ג' 4.4 (ב' דחולה-ים פסח), "הצל"
ב-8 במוגרבי תל-אביב
"מאז גן עדן" ב-8.30

בבית העם קרית חיים
יום ד' "מאז גן עדן" ב-8 מוגרבי,
ת"א "הם יגיעו מחר" ב-8.30
ב"אסתר" נתניה

התחלת ההצגות הרגילות ב-8 בערב

הצגות בכורה

תל אביב בית הבימה
יום ג' 4.4, בשעה 8.30
חיפה ב"ארמון"

יום ה' 6.4, בשעה 8.30
ירושלים ב"אדיסון"
יום ה' 27.4, בשעה 9

רחובות בית העם
יום ד' 19.4, בשעה 8.30
כרמל

אופרה ב-4 מערכות
בהשתתפות: אדריס דה פיליפ (כרמן)
המנצח: ג. זינגר

פתח-תקוה ב"תיכנ"
יום ה' 30.3, בשעה 8.30
חולון ב"ארמון"

יום ד' 5.4, בשעה 8.30
קרית-חיים בית-העם
יום ה' 13.4, בשעה 8.30

ריגולטו
כפר ויתקין בית העם
מוצאי החג 8.4 בשעה 9
הספר מפיכיליה

כרטיסים: תל-אביב, ביליין, אלנבי 67,
טל' 15018; פתח-תקוה: בית מסחר גייסלר

המטאטא

"עגל הזהב"

יום ה' 30.3 ב-9 "ארמון" חיפה
יום ג' 4.4 ב-3.30 וב-8 בתל-אביב

יום ד' 5.4 ב-8.30 ברחובות
יום ב' 10.4 ב-8.30 בהרצליה

יום ג' 11.4 ב-8 בתל-אביב
יום ד' 12.4 ב-8.30 כראשון-לציון

מוצ"ש 15.4 ב-8 בתל-אביב
יום ב' 17.4 ב-9 ברמת-ים

יום ג' 18.4 ב-8.30 בתל-אביב
התחלת ההצגות הרגילות ב-8 בערב

לי-לה-לו

בולגריה חזן
המחורש
תכנית מס' 16

מתח גבוה...!

חזן ורעם ביצו ברקים
הצגות אחרונות
ממוצאי-החג

2.4.1950
ובמשך השבוע

2 הצגות לערב 7.20, 9.45
כרטיסים: בקופת "ישה חפץ"

בקרב
הצגת בכורה
תכנית מס' 17

הבה ונסע בקו 10 ליפו

שיחת רעים אי שם בין יפו לתל-אביב.

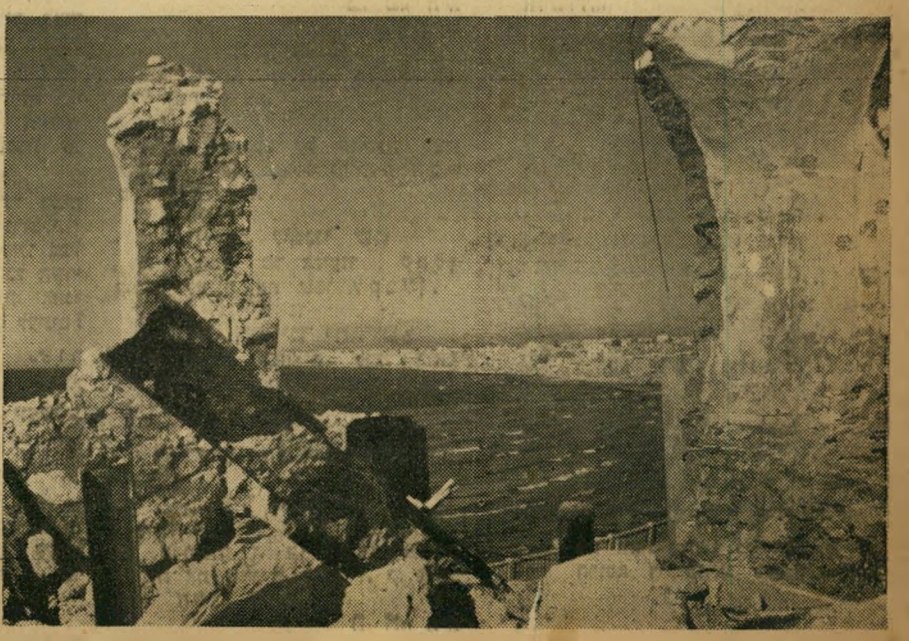
פלאי פלאים. רחוב במנשיה שלא נפגע.

בולדוזר מבשר, שבקרוב יצמחו כאן חיים חדשים מן החורבות.

אוטובוס עברי עובר ליד מגדל השעון המפורסם ועושה דרכו בחזרה לתל-אביב. הצלמים: ארז

כך נראית תל-אביב מצד יפו.

העולם צועה צועה

— כבר חסכתי לי את הסכום הדרוש למס קניה, עתה אתחיל לחסוך עבור הפרווה עצמה...

קנאות

בעלי קנאי מאד-מאד. אלפרד... אלפרד...

הרגעה

מה אתה מודאג כל כך? הרופא די מודאג ממעך...

הידיבחווקלארץ

תייר מספר לידיו שידו היתה בחוק לארץ.
— הייתכן? שאלו ידיו בהתפעלות.

— גסעתי ברכבת לירושלים והרצאתי ידי מהחלון...

מס מותרות למי?

שר האוצר ממלא תפקיד כפול. הוא משמש עתה גם ראש הממשלה. מס מותרות. למי?...

יששכר ש.

דב יוסף — שר מלחמה

— דב יוסף צריך להיות שר מלחמה.

— מדוע?

— עכשיו הוא שר הקצוב והאספקל ואין מה לאכל, אם יהיה שר מלחמה בודאי לא תהיה מלחמה.

נפתלי נוסכום, תל-אביב

תחליף של עור

מספרים כי היתה הצעה ליצר געץ לים מתחליף של עור כדי לחסוך במטבע זרה. הגעליים ייעשו כנראה מהעור שפוש-טים מעלינו.

„מס-הכנסה“

היהודי לכיים: שמע חבר! הוצא את ירך! בעד קרחת לא כדאי לך לשבת שנתיים...

אלמוני, ת"א

קריאת בנינים

המרצה הרצה במלא גרונו ובמלא התלהבות. הוא רצה ללמד את שומרי עיו פרק יסודי בהלכות החיים. האדם שנסוג אחר שעמד על סעותו הוא גבון. האדם אשר נסוג אם כי יודע יפה שהצוק עמו, הוא... — נשוי! — הפליט מישוהו קרי את בנינים.

ב. פ., ת"א

„טימו-איום“

הזמר הנודע טיטו גובי ער מד להגיע ארצה.

הכונו להתקפו: על המשלה מצדו של הח' וילנר, בגלל נטיותיה הטיטו איסטיות.

הצעה לשנוי שם

שר האוצר מר אליעזר קפלן עומד לשנות את שמו לקבלן.

במה חפצים יהודים?

אין לצפות למחאות לרגל בואם של יהודי וחפצי בה מנו-חיו.

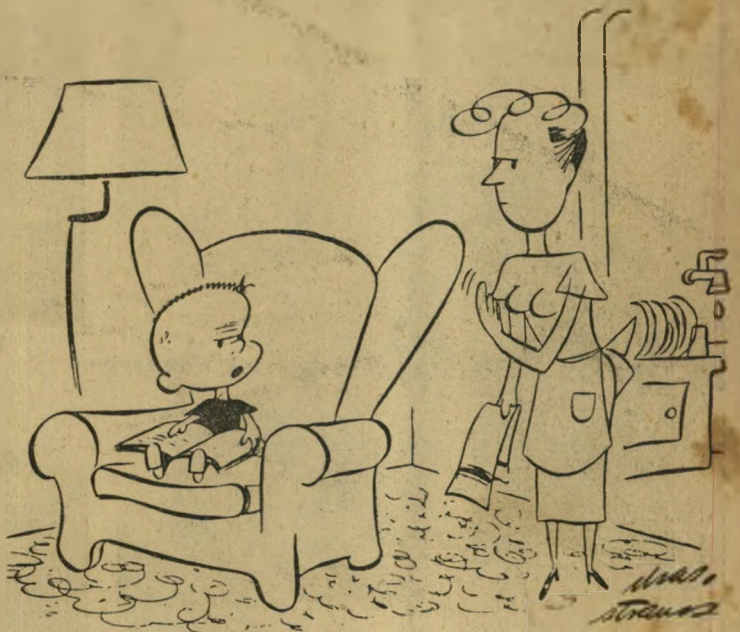
היהודים חפצים כמנוחה.

ועוד שנוי שם

לרגל התמנותו ליועץ הממשלה ער מד פרופסור ו. ק. לאודרמילק לשנות את שמו ל...פרופ' ו. ק. אב-קת חלב רזה.

ב. א., ת"א

„בוא, עזור לאמא במטבח!“

— מה זה? אי אפשר לקרוא ספר בשקט בבית הזה?

שור אבום

לפני זמן מה נתנו ברדיו שיעור בהלכות ביטול. לימדו או את עקרות הבית כיצד להכין „מאכל תאוה“ מבצל מטוגן יחד עם פטרוזיליה. למאכל זה, שנתפרסם בינתיים והפך למאכל החביב על הקהל, קראו „שומן אחוים“ כדי להכניס גוון בתפריט היום-יומי הריני מציע בזה עוד „מאכל תאוה“ אשר יעלה על קודמו. לתשומת לב עקרת הבית: —

א) קלפי קילו צנון ושטפי במים צוננים. ב) שטחי חצי קילו פטרוזיליון במים פושרים. ג) קלפי חצי קילו בצל ושטפי במים צוננים. ד) את הכל השרי במים חמים למשך חצי שעה. אחרי כן טגני, והרי מאכל — תאוה לעינים! למאכל זה יש לקרוא „שור אבום“.

ר.מ. רודניצקי, ירושלים

„מעוטים“

ה„צברים“ אומרים שאחרי העליה הגדולה לארץ, השר האהוב עליהם ביותר הוא מר בכר שיטריס — שר „המעוטים“.

יצחק פינקלשטיין, תל-אביב

מצה זו שאנו אוכלים...

למה קוראים ללחמא־עניא שאנו אוכלים בפסח — מצה?

מפני שזה — למאכלי צנע הראשונים.

ברודא, ת"א.

גלוי סנסציוני

„במסגרת הפקוח החדש על הצרכנים מטעם משרד האספקה והקיצוב, נתפס אדם כשברשותו רבע ק"ג בשר. הבשר נתגלה ע"י צלום רנטגן“.

מאיר קגון, תל-אביב

דיוק

האב: מדוע הבאת את בתי הביתה בשעה ארבע לפנות בוקר?

הבחור: מכיון שעלי להיות בעבורה בשעה שבע.

מאיר גורברג חיפה

בפרט של לירה אחת וזכה בעל הבדיחה אנדפסט ראשונה בסדור זה. בדיחות אנצ לשלוח למטרכת „העולם הזה“ על הסמטפה יש לציין: „עולמנו זה הקטן“.